

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

II. évf. 16-17. sz.
2006. JÚL.-AUG.
(LXXVII. évf. 15.822/23 sz.)

Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga?

Ah, hol vagy magyarok
Tündöklő csillaga!
Ki voltál valaha
Országunk istápjá?
Hol vagy, István király?
Téged magyar kíván,
Gyászos öltözetben
Teelőtted sírván.
Rólad emlékezvén
Csordulnak könnyei,
Nem szűnnek iszonyú
Sírástól szemei.
Lankadnak szüntelen
Vitézlő kezei,
Búval harmatoznak
Szomorú mezei.
Virágos kert vala
Híres Pannónia,
Mely kertet öntözé
Híven Szűz Mária.
Kertésze e kertnek
István király vala,
Behomályosodott
Örvendés napja.
Előtted könyörgünk
Bús magyar fiad,
Hozzád fohászkodunk
Árva menedékid.
Tekints, István király,
Szomorú hazádra,
Fordítsd szemeidet
Régi országodra.

Reménységünk vagyon
Bened s Máriában,
Mint magyar hazánknak
Hív királynéjában.
Még éltedben minket
Ennek ajánlottál
És szent koronáddal
Együtt feláldoztál.

Szöv.: Dóri kézirat (1763)
Dall.: Bogisich: Öseink buzgósága
(1888)

Hasznos tanács köpönyegforgatóknak

Háztetőn a szélkakas
Vígán forgott eddig
Megmutatván, hogy a szél
Merről fúj és meddig.

Egy-két napja elferdült
Lábát rozsdá ette
Csökönnyösen délnek áll,
Mint megmerevedve.

Akkor is, ha északról
Fúj a hideg szellő,
Délnek néz. Így tudatos
Hamist híresztelő.

Nem is néz rá senki sem,
Egy metódus marad,
Tudni a szél honnan fúj;
Nyald meg az ujjadat.

Tartsd magasra, ahonnan
Érzed a hideget,
Arra kell majd forgatnod
A köpönyegedet.

Vasi Álmos (Buenos Aires)

A SZERKESZTŐ ÜZENI

Ha az Olvasó július 20-a táján
kézhez kapja az újságot, meglepődhet,
hogy első oldalon találkozik egy
Szent István képpel.

Ekkor derül ki, hogy eddig fi-
gyelmesen olvasott-e? Mert már
több ízben bejelentettük, hogy a
mostani számunk kettősszám,

vagyis július-augusztus hó-
napokra szól (a következő
kettősszámunk a nyári szünet ide-
jén, január-februárban lesz).

Ezért a jelen szám terjedelmesebb,
mint a szokottak. Az ezt követő havi
számunk szeptember 1-én jelenik
meg. Jó olvasást!

Csapó Endre (Sidney):

A szoborpark fölkerekedett

A demokratikusnak nevezett szavazógé-
pezetbe a baloldali szavazatok kerültek be
többségben, ami a nép általi döntés értelmé-
ben a magyar állam feletti főhatalmat a két
baloldali párt kezébe adja. A magántőkés
rendszer visszaállítása óta ez a most lezaj-
lott választás volt talán a legérdekesebb,
legtanulságosabb. Mindaddig egy balol-
dali koalíció és egy jobboldali koalíció
állt szemben egymással, és változottak
egymást a nép akarata értelmében. A balol-
dali koalíció kezdettől két párt szövetsége:
MSZP-SZDSZ, akár kormányon voltak,
akár ellenzékben. Ez politikai stabilitásra
vall. A jobboldalon ennek az ellenkezőjét
láttuk - ne részletezzük most -, ott több
párt indult, egyre kevesebb jutott be a par-
lamentbe, végül is a mostani választáson a
jobboldalon már csak egy pártot látunk.
Ez politikai labilitásra vall. Ingoványos talaj
a jobboldal.

A politikához alapvetően két dolog kell:
ideológia és anyagi erő. A jobboldalon
van ideológia, de gyenge az anyagi erő. A
baloldalon gyenge az ideológia, de mindent
pótol az anyagiak bősége. Ne firtassuk most
az egyik vagy a másik ideológia erkölcsi
tartalmát, mert minden esetben annak van
könnyebb érvényesülése, amelyik nagyobb
anyagi fedezettel indul és halad. A külön-
ség a tájékoztatás terén mutatkozik élesen,
ami a közvéleményt létrehozza. A jelenlegi
választás eredményében benne foglaltatik
a mérhetetlen különbség a bal és a jobb
anyagi, és annak értelmében befolyásolási
képesége. Ezen arányok ismeretében
nem tekinthetjük a választáson vesztes
nemzeti oldalt erőtlennek, még kevésbé
szétvertnek.

A Fidesznek nem sikerült fordítania a
második fordulóban az egyéni körzetek-
ben, sőt, még előnyét sem tudta mindenütt
mandátumra váltani. Így az MSZP-nek
különösebb jelentősége nincs, hiszen az
elmúlt négy évet igen csekély többséggel
is könnyedén végigkormányozta. A 386 fős
magyar országgyűlésben 194 mandátum
kell a többséghez, az MSZP egyedül szer-
zett 190-et, az SZDSZ ehhez még hozzátesz
20-at. (A Fidesznek 164 a képviselője,
az MDF-nek 11, egy hely pedig a Somo-
gyért nevű kezdeményezés képviselőjéé).
Ennek megfelelően létre jött a második
Gyurcsány-kormány, immár választói
legalitással és a törvény által biztosított
hatalommal.

A magyar választási törvény kormány-
alakítási rendelkezésével módot ad a
többségi egypárturalomra és a miniszter-
elnöki diktatúrára. Szocialistáink ebben a
közegben egészen otthon érzik magukat.
Ilyen módon az ellenzék csak a demokrá-
cia dekorációját adja. Ez a lehetősége
elvileg adva volt Orbán Viktornak is, az ő
esetében azonban működött a sajtóhatalom
ellenőrző, feltáró és elrettentő szerepe, és
nagyon is eredményesen működött, mert jó
intézkedéseit is helytelennek, károsnak hir-
dették meg, a baloldal négy éven keresztül
csámcsogott a Fidesz-kormány állítólagos
kártételein.

Az MSZP-győzelem Gyurcsány sze-
mélyes érdeme is. A politikatervezők Or-
bánnal összemérhető személyt kerestek, és
találtak. Gyurcsány minden összecsapásnál
alulmaradt ugyan intellektuális vonalon, de
ennek érzékelése a televíziós mutatónyok-

ban inkább kevesek
képesége, hiszen
Orbán mondatainak
megértéséhez is kell
megfelelő intellek-
tuális szint, végül is a
nagyközönségnek a tájékoztató ipar ponto-
zása a mérvadó. Orbánnak az a hibája ebben
a műfajban, hogy mindenre komoly, felké-
szült választ ad. Gyurcsány ezt mással
pótolja, általános, tartalom nélküli szó-
lamokat dob be, ezt önti egymás után, nem
is vár rá választ, már nyomja a következőt,
ahogy betanulta, karjai lengedeznek, és jól
kezelem az arcmimikát. Tudta, hogy most
nem a vitatárs érveivel kellett megbirkóz-
ni, hanem a hallgatóságnak kellett a gyors
beszédéből kiragadható, megjegyezhető
stancákat ismételtetni. Ehhez nyújt nagy
segítséget a média, amikor méltó válasznak
hirdeti a silány ömleteget.

Számunkra meglepő volt a vörös szín
túláságosan kihangsúlyozott alkalmazá-
sa. Arra is gondolhattunk, hogy alapos
melléfogás lesz ez, hiszen a múlt rendszer
embereitől a múlt rendszer szín pompájával
űzött kérdés egészséges ellenszenvet vált
ki. Ezt a várakozást nem látszott igazolni az
eredmény. Nem keltett kellő ellenszenvet a
maói, sztálini szobrok és képek méreteit
utánzó hűszemeletes Gyurcsány-kép sem,
amiről olvasott embernek a mindent látó és
ellenőrző Big Brother jut eszébe.

Ennek a magyarországi parlamenti de-
mokrációnak amúgy is nagyon vörös alap-
színe van. Talán abban is van valamelyes
jelzés, hogy az angol labour-miniszterelnök
szemmel láthatóan jól érezte magát a nagy
vörös szőnyegen és drapériák között. Meg-
jelenésének volt kampányidőszaki üzenete,
amihez felsorakozott Putyin elvtárs is.
Gyurcsány piszokul jól érzte magát a Blair-
hez hasonlítottatáskor, amiben a külföldi saj-
tó részelteti. A Népszabadság tudatja, hogy:
„Gyurcsányt a Financial Times nemrégiben a »magyar Tony Blair«-ként aposz-
trofálta. Blair politikáját három pontban
szokás összefoglalni. Az új baloldaliságot
formailag a legmodernebb PR-technikák
tudatos alkalmazása és heveny médiajelen-
lét jellemzi (ideértve a bulvársajtó nyújtotta
lehetőség kihasználását is), valamint a dön-
tészhozatali hatékonyság és a politikai siker
érdekében centralizált pártvezetés. E kettő
Gyurcsánynál is kipipálhatjuk.”

folyt. a 8. oldalon

A TARTALOMBÓL:

- Latin-amerikai folyamatok - magyar szemmel 2.o.
- Kopits emlékfal 4.o.
- Érdekes látogatók 5.o.
- Augusztusi szülnapok 6.o.
- Így élünk, édegelünk - Magyarországon 7.o.
- A HKK évi jelentése 8.o.
- Hősök napja 9.o.
- MI történt? Kolóniánkat érintő hírek 11.o.

• ... és a szokásos Fiatalság (HUF1) meg a spanyolnyelvű mellékletek megtalálhatók jelen számunk 11. és 12. oldala közt

Az argentinai Magyar Cserkészcsapatok
2006. augusztus hó 26-án, 21 órakor rendezik meg a
Hungária termeiben
NAGYSZABÁSÚ 48. BÁLJUKAT
(Bővebb információ az újság 12. oldalán)

Az Olvasó írja...

Kedves Zsuzsó!

Egy éve kapjuk az Argentínai Magyar Hírlapot. Nagy jelentőségű a lap, igen jó és használjuk.

A tanszéki könyvtárunk megszűnt, beolvadt a szép új egyetemi könyvtárba, ott „hispanisztika-gyűjtemény”-ként működik, a volt könyvtárosunk dr. Kaczur Ágnes felügyelete alatt. Az újságot is átküldöm, ha elolvastam, hogy mások is hozzáférhessenek. Ott gyűjtik ui. a Hemerotecaban, s mert Ágnes tartja a „Magyarok Latin-Amerikában” kurzusunkat, ő aktívan és folyamatosan használja is a számokat. A spanyol szakon kötelező ez a tanfolyam. Tudvalevőleg Hazánkban a mi tanszékünk az egyetlen, ahol több mint húsz éve folyik a latin-amerikai magyar emigráció kutatása.

Szeretettel üdvözlí

Dr. Anderle Ádám, Szeged
Tanszékvezető egyetemi tanár,
az MTA doktora
SZTE BTK Hispanisztika Tanszék

Kedves Zsuzsó!

Megkaptam a májusi Argentínai Hírlapot, pár óra alatt fel is faltam. Ez a lap jobb, mint valaha, nem akarok cikkenként végigmenni a tartalmán, de Csapó Endre írása remek, Barkuti Jenő szomorúan izgalmas (és igaz), Alitisz András búcsúztatója pedig nagyon szép (érezni, hogy Domi bácsi szíve minden fájalmát, szeretetét beleadta). De folytathatnám oldalról-oldalra, sorról-sorra, a legkülönfélébb témákkal és műfajokkal: sokszínű, érdekes, informatív, figyelemfelkeltő és színvonalas. Gratulálok! Kurucz Laci visszaemlékezése is roppant érdekes az egykori római bíboros-avatásra. (Eszembe jutott, amikor Mindszenty titkáráról, Zakar Andrásról olvastam, hogy ő ismertette össze Fehér Mátyással, amikor a családjával együtt éppen Barcelonában élt: onnan írta aztán nekem szegény Mátyás, hogy ő úgy érzi, egyszer még valami „nagy diplomata” lesz belőlem - ezt a levelet meg is mutattam Barilochéban Fehér Lacinak 2001 decemberében.)

Kurucz Lacit múlt szombaton elvittem a MOM Művelődési Házba a délvidéki Magyarok Udvari Kamaraszínház előadására, Siposhegyi Péter „Halottak napjától Virágvasárnapig” című darabját néztük meg. Laci napokig alig tért magához, hogy ma ilyen darabot nemcsak Magyarországon, hanem Szerbiában is be lehet mutatni, amelyben az iszonyatos szerb megszállás minden gyötrelmetragédiája kökeményen meg van fogalmazva. Engem - pedig már éppen hatodszorra láttam - most is mélyen megrázott, és a szereplők színészi játékát is nagyszerűnek éreztem, mint eddig is mindig. Szerintem elsőrangúak! A darab pedig egyenesen szívbemarkoló, ugyanis nagyon sok és nagyon sokáig agyonhallgatott rétegeket mozgat meg és mutat be nemzeti tragédiánk sokfelvonásos történetéből, olyan kiméretlen történelmi szókimondással, ami bombaként hat a sok évtizedes iszapos csendhez szokott publikumra.

Szerettem volna megosztani Zsuzsóval e néhány gondolat mellett örömemet a Hírlap kitartó nagyszerűsége miatt. Ismételten: bravó!

Szeretettel,

(Szönyi) Ferenc, Budapestről

Kedves Zsuzsó!

A lapja kiváló. A rejtvények „aranyosak”, de hozhatna „fejtőrböket” is. Kézcsókkal:

v. Ferenczy Lóránt

Tisztelt Szerkesztőség!

Megkaptam az Argentínai Magyar Hírlap májusi számát. Köszönöm, hogy mejelentették az újságban a kerestetési kérésemet és köszönöm az újságot.

A lapjuk tetszik: követik a hazai eseményeket, ápolják magyarságukat. Ehhez a munkájukhoz kérem a Jóisten segítségét, adjon a munkájukhoz erőt, kitartást, ötletességet. - A „Sétáló” keresést úgy gondolom, hogy szükséges lenne spanyolul is közzé tenni. (Túl sokat kívánok?)

Még egyszer köszönöm segítségüket.

Tisztelettel:

Sétáló Ferenc, Pécs

(l. a kerestetést a SP-rész 2.o.)

Tisztelt Szerkesztő Asszony!

Elnézését kérem e zaklatásért, csak a családom maradványait keresem szerte a világban. Sajnos nem találtam, illetve nem tudok idegen nyelvet, és Girsik név alatt egyetlen e-mail címet sem találtam. Ezért fordulok Önökhöz.

Családomról csak annyit meséltek, hogy Luxemburgból származik majd Rahóba költöztek. Dédnagyapám Girsik Géza és felesége valahová Dél-Amerikába mentek. Nagyapám Géza Romániában, Predialon született. Én meg Kolozsváron, apám Girsik András.

Hallomásból, mivel még túl kicsi voltam, tudom, hogy volt valamikor egy családi találkozó Budapesten, amin nem tudtak a szüleim részt venni a Ceausescu rezsime miatt, pedig volt meghívójuk. A család papírjai, visszamenőleg Katalin cárig megvannak és őrizzük nemzedékről-nemzedékre. Még Argentínából kapott meg édesapám néhányat belőlük, valamilyen úton. Szeretném megköszönni a család hivatalos papírjait, - de kinek? Ehhez kérem segítségüket.

Köszönettel

Girsik Károly,
Erd, Magyarország

Kedves Zsuzsó!

Egy megdöbbentő és szomorú adatot olvastam arról, hogy a hazai és nemzetközi szociológiai felmérések szerint Magyarország lakossága ma, a franciák és csehek után Európa legvallástalanabb népe... Rémisztó!

Ilyen kilátásokkal azt gondolom, hogy a külföldre szakadt magyarság, valamint a határon kívülieknek igazi „missziós” munkát kell vállalni az ún. Anyországban. Nem gazdasági, nem politikai és nem oktatási reformok kellene, hanem egy teljes lelki megújodást kellene elsősorban elindítani! Szellemi értékeinket újra megbecsülni, és tovább adni! Így talán maradandó lesz a magyar szó és a magyarság az Európai Unión belül...

Nem „azért mondom”, de nekem is egyre jobban tetszik az újság! „Marha érdekes” volt pl. a kínai, meg a Putyin cikk!

Sok puszi

(Emődyné Bernáth) Anikó,
Szentendre

(l. Anikó spanyolnyelvű erre vonatkozó cikkét a SP 1. o.-on. Szerk.)

Latin-amerikai folyamatok - és magyarországi megítélésük

A baloldalinak tartott politikai erők latin-amerikai térnyerése Magyarországon - ahogyan az egész világon - komoly érdeklődést váltott ki. Kérdés, hogy Hugo Chávez venezuelai vagy Evo Morales bolíviai elnök megjeleníthető-e bármilyen formában követendő példaként.

Két évtizeddel a katonai diktatúrák felszámolása után Latin-Amerikában erős baloldali fordulat figyelhető meg. Hugo Chávez 1998-ban lett Venezuela elnöke, Lula da Silva Brazíliáé 2002-ben. Néstor Kirchnert 2003-ban Argentínában, Tabaré Vázquez 2004-ben Uruguayban, Evo Moralest 2005-ben Bolíviában, Michelle Bachelet-et pedig 2006-ban Chilében választották meg. A közelmúltban Peruban visszatért a mérsékelt baloldali Alan García. Szoros verseny alakul ki a Chávez iránti szimpátiáját tagadó baloldali és a hivatalban levő jobboldali Fox elnök pártjának jelöltje között Mexikóban. Baloldali jelölt nyerhet Ecuadorban is.

Az új politikai áramlatnak közös gyökere lehet, hogy az elmúlt évtizedek gazdasági fejlődésének eredményeiből (a dél-amerikai kontinensen átlagosan 5-6%-os gazdasági növekedés volt tapasztalható, illetve az adósság a GDP 72%-ról 2002-re 53%-ra esett vissza) a lakosság rendkívül egyenlőtlen módon részesül. A térség legjelentősebb gazdasági-társadalmi problémája a szegénység. Gazdasági kutatók a közép- és dél-amerikai lakosság 40%-át sorolják a szegények közé, és ezzel Afrika után a legelmaradottabb kontinensnek számít. A térség lakosságának elégedetlensége alapvetően kormányzataikkal és politikai vezetőikkel szemben nyilvánul meg. A közintézmények elfogadottsága alacsony, a korrupció elleni küzdelem további erőfeszítéseket követel.

Külön jellegzetessége a most hatalomra kerülő politikai mozgalmak többségének az USA-ellenessége. Latin-Amerikában a „jenki-ellenesség” komoly kulturális hagyománnyal bír, részben a XIX. és XX. században tapasztalt gazdasági gyarmatosítás, részben pedig Washingtonnak a kommunizmus elleni küzdelem által szentesített véres katonai diktatúrák támogatásában játszott szerepe miatt. Egy közelmúltban végzett felmérés szerint a térség elitjének 86%-a ellenzi Washington egoldalú lépéseit a világpolitikában. Az elmúlt időszak egyetlen kivétele a kolumbiai Alvaro Uribe idején meggyőző választási sikerre volt. A Bush elnök által támogatott jobboldali jelölt rendkívüli népszerűségét a közbiztonság javításában elért eredményeknek és a baloldali gerillák elleni sikeres harcnak köszönheti.

Magyarországon kevés elemzés készült arról, hogy bizonyos közös vonások ellenére a fent említett baloldali mozgalmak nem tekinthetők egységesnek. Chilében, Brazíliában és Uruguayban a baloldali fordulat után semmilyen, a piacgazdaságot, az alkotmányosságot és a demokratikus berendezkedést veszélyeztető lépés nem történt. Az elnökjelöltek sikere a társadalmak azon demokratikusan kifejezett óhaját jelenti, amely szerint igény van a megtermelt javak igazságosabb elosztására. A három ország elnökének politikája nem sokban tér el a nyugat-európai baloldali politikusokétól, illetve felfogható a jobboldali-baloldali politikai váltógazdálkodás eredményeként. Argentínában Néstor Kirchner sajátos színt, hiszen az ország visszatért a nacionalizmussal vegyített populista baloldalisághoz, amit „peronizmusnak” nevezünk. Egyelőre azonban Latin-Amerika második legnagyobb országában is betartják mind a piacgazdaság, mind a demokráciai játékszabályait.

Más tendenciák bontakoztak ki Venezuelában és Bolíviában. Az egykori marxista katonai puccsot szervező Hugo Chávez 1998-ban a venezuelai vezetésre jellemző korrupció elleni fellépésének köszönhetően választási sikerét. Azóta egy olyan hatalom kiépítésén fáradozik, amely az államosított kőolajipar bevételeinek részleges szétosztásától népszerű a szegények között, másrészt a hadseregre támaszkodva fokozatosan építi le a civil társadalmat, és megfélemlíti politikai ellenfeleit.

Nemzetközi szinten a venezuelai elnök egy USA-ellenes koalíció kiépítésén fáradozik, amelyben kitüntetett szerepet játszik a kubai Fidel Castro kommunista diktatúrája, illetve belefér a szomszédos Kolumbia baloldali gerilláinak támogatása is. Chávez rendszere leginkább a nigériai rezsimehez hasonlítható: míg az olajipar lehetővé teszi számára a pénzosztást a szegényebb rétegek között, addig népszerű is lehet. Amennyiben az olaj ára lemegy, akkor Venezuela elnökének már csak a hadsereg fog maradni hatalma megtartására.

Mindenkellenére ráadásul a szegénység felszámolása Venezuelában is inkább a retorika szintjén maradt, és ez további elégedetlenségek forrása lehet. Az Út a Szocializmushoz Mozgalom vezetője, Evo Moralesnek megválasztásával Bolíviának először van indián származású elnöke. A brazil állami vállalat, a Petrobras kárára államosított gázüzletág jelezte, hogy La Paz új ura komolyan gondolta választási ígéreteit. Ez azonban regionális feszültségekhez vezet, s hatalmas presztízsvesztés a térség vezető pozíciójának álmát dédelgető brazil elnöknek, aki emiatt nehéz helyzetbe kerülhet a következő választásokon. Morales országására baljós

fényt vet, hogy a reformok „akadályoztatása” miatt nekiesett a köztisztviselői karnak, a legfelső bíróságnak és az alkotmánybíróságnak.

Júliusban Bolívia alkotmányozó nemzetgyűlést választ. A kétharmados többséget igénylő alkotmánymódosítási terv szerint feleslegessé tennek a parlament intézményét, „mivel az lejáratódott”, másrészt az „elnöknek csak akkor kellene magát választásokon megmérgettenie, ha ezt a társadalom igényli”. A Morales körében megfogalmazott elképzelések megvalósulása egyértelműen a demokrácia végét jelentené. Nem szabad azonban figyelmen kívül hagyni, hogy számos európai ország, elsősorban Spanyolország jelentős befektetésekkel rendelkezik, s Morales év eleji spanyolországi látogatásán egyértelművé tették elvárásait befektetéseik védelmét illetően.

A fenti folyamatokat figyelembe véve meglepő, s rendkívül sajátos Hugo Chávez és Evo Morales népszerűsége bizonyos magyar publicisták körében, különösen negyvenéves kommunista diktatúra után Magyarországon. Latin-Amerikában a valódi törésvonal nem az anti-globalizációs baloldal és az USA-párti jobboldal között, hanem a demokrácia és piacgazdaság bal- és jobboldali hívei, illetve a nacionalista és baloldali populizmus antidemokratikus törekvései között húzódik meg. A térség amúgy a magyar külpolitika mostohagyermeké, tekintet nélkül a magyar kormányzat pártállására. A koncepciótlanságot jól jellemzi, hogy az egyes magyar diplomáciai képviselőket hol bezárják, hol újranyitják.

A magyar helyzet abszurditását jól jellemzi a legújabb kinézett úgynevezett laptop-diplomaták státusza, akik budapesti központtal látnak el képviselőket egyes latin-amerikai államokban. Pedig az együttműködést megalapozhatná, hogy Latin-Amerikában továbbra is él egyfajta szimpátia az európaiak iránt, elsősorban a civilizációs értékek hasonlósága miatt. A demokratikus átmenet tapasztalatai miatt Magyarország külön is érdeklődésre tarthatna számot.

Következtetés: A latin-amerikai történelmi örökségnek és a mai társadalmi valóságnak egyenes következménye a mostani, demokratikus úton történő politikai fordulat. Ugyanakkor hiba az új politikai hullám egységes kezelése. A magyar sajtó egyes szegmenseinek szimpátiájára Hugo Chávez és Evo Morales iránt nincs logikus magyarázat, hacsak egy feltételezett zsigeri Amerika-, illetve Nyugat-ellenességet nem tartunk annak.

Budapest Analyses No. 94
(beküldte Tóth Miklós,
Hollandia)

Borbándi Gyula (München):

MAGYAR AKADÉMIAI NAPOK

A hajdan oly jelentős nyugati magyar értelmiségi körök és konferenciák száma, a folyóiratokhoz és hírlapokhoz hasonlóan, az elmúlt másfél évtizedben Európában eléggé megcsappant, mégpedig annak következtében, hogy egyfelől kiöregedtek, másfelől az irántuk korábban tapasztalt érdeklődés is alábbhagyott. Néhány azonban továbbra is működik, sőt egyik-másik tevékenységi körét Magyarországra és a szomszédos országok magyarlakta területeire is kiterjesztette.

Ezek köré tartozik az 1969-ben alapított Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem (EPMSZ, Bern), amely 1971 óta minden év tavaszának végén különböző országokban rendezésű Akadémiai Napokra invitálja tagjait és a tevékenysége iránt érdeklődők főként értelmiségi hivatású magyarokat. Évi programjának fő eseménye kétségtelenül a mindig más és más helyen tartott konferencia, de tagjai másutt és máskor is összejönnek. 1989-90-es felszabadulása óta alkalmanként Magyarországon. Az azóta eltelt másfél évtized alatt tevékenysége kiterjedt a Magyarországgal szomszédos országokra is, ahol 1991 óta rendez évi konferenciákat.

Említést érdemel, hogy e protestáns alapítású és szellemiségű szervezet tagjainak egy hányada katolikus, annak jeleként, hogy komolyan veszi interkonfessionális keresztényi céljait. (Ezt ez írás katolikus szerzője is igazolhatja). Ennek jegyében és a keresztényi ökuméné szellemében szoros kapcsolatot tart, a testvéri együttműködést szolgálva, a katolikus Pax Romana szervezet magyar tagozatával, a Katolikus Magyar Értelmiségi Mozgalommal, valamint a protestáns Európai Magyar Evangéliumi Ifjúsági Konferenciával.

A Szabadegyetem tevékenysége gazdag könyvkiadói programmal is büszkélkedhet. 1973 és 1980 között értékes füzetsorozatot jelentetett meg. 1977 óta pedig megszakítás nélkül működött a nyugati magyar könyvkiadás legjelentősebb műhelyeinek egyikét, amelyben nagyszámú tudományos és szépirodalmi mű jelent meg és amelyhez a több száz tagot számláló Könyvbarátok Köre társult.

A 2006. május 21 és 27 között Rimaszombaton megrendezett évi konferencián majd kétszázan vettek részt, akik nyugati országokból, Magyarországról és a Kárpát-medence más országaiból érkeztek a magyar határhoz közel fekvő felvidéki városkába. A lakosságának valamivel több mint a fele már szlovák, de a város története és nevezetességei mind a magyar múltira emlékeztetnek. A látogatót, akárcsak más szlovákiai városokban is, kellemesen meglepi a mindenütt észlelhető rend és tisztaság.

Gömör és Hont megye lakói öntudatos lokálpatrióták, lakhelyüket büszkén Gömörországnak nevezik és nem kisebb büszkeséggel ápolják hagyományaikat. Ottlétem első napján, egy napusugaras vasárnap délután, avatták fel – Tompa Mihály szobra mellett – az innen (mármint a közeli Nemesradnótról) származott Radnóti Miklós szobrát. Az avatóbeszédet Csáky Pál, a pozsonyi kormány miniszterelnök helyettese, a szlovákiai magyarok vezetőinek egyike mondta. A népszerű politikusa a konferencia megnyitói ünnepségen is beszélt. A szlovák kormány, Gömör megye és Rimaszombat városa mind szlovák, mind magyar vezetői rokonszenvvel fogadták a világ minden részéből odasereglett vendégeket, annak jeleként, hogy *legalábbis e vidéken* zavartalan a szlovák-magyar együttélés.

A konferencia központi témája így hangzott: Határaltan régiók. Talán annak tudatosítása érdekében is, hogy a szellemi régióknak nincsenek merev határai, átjárható, kölcsönösen hatnak egymásra, befolyásolják, segítik, gazdagítják egymást.

Ennek szándéka tükröződött már azokban a beszédekben is, amelyeket a megnyitói ünnepségen a már említett Csáky Pál, valamint Erdélyi Géza református püspök, Czifrus István polgármester, B. Kovács István muzeológus, a társrendezőként működő Rimaszombat és Vidéke Polgári Társaság elnöke, valamint a külföldi vendégek részéről Jaskó Tamás Londonban élő geológus, az EPMSZ elnöke mondott. A Szabadegyetem céljait és munkásságát Balla Bálint berlini szociológus alelnök és Szöllösy Pál zürichi jogász, tb. elnök ismertette.

A központi témát Vályi-Nagy Ágnes svájci református lelkész vezette be „Rendelt határainkról és Isten határtalanságáról” szóló előadásával. Baráth Etele budapesti EU-miniszter az Unió regionális elméletéről és gyakorlatáról beszélt. A témához szlovák részről Lukács Zolt pozsonyi államtitkár szólt hozzá. B. Kovács István kifejtette, mi értendő a mind népszerűbbé váló Gömörország elnevezésén. Egy kerekasztal-beszélgetésen a résztvevők – a budapesti Kocsis Károly geográfus, Csúzdi Tamás szlovákiai képviselő, Sík Endre budapesti migrációs szakértő, Wollent József régiófejlesztési igazgató, valamint a miskolci Mezei István – magyar-szlovák regionális együttműködés lehetőségeit vitatták meg.

A konferencia harmadik napján Kende Péter párizsi politológus kultúrnműzetekről és politikai nemzetekről beszélt, Szarka László budapesti történész a magyar-szlovák kapcsolatok szellemi hátterét világította meg. Simon Attila fiatal komáromi történész „1956 a Felvidéken” címmel felidézte a magyar forradalom szlovákiai visszhangját és hatását. A nap délutánján a résztvevők történelmi jelentőségű közeli községekbe látogattak. Az esti órákban levetítették az 1956-os forradalmat felidéző, a mártírhalált halt Gimes Miklós életéről szóló és fia által forgatott filmet.

Az ezt követő napon a résztvevők megismerkedhettek helyi előadók közreműködésével a környéken élő cigányok életével és problémáival, majd meghallgatták Luka László genfi pszichológus előadását, végül jól sikerült irodalmi esten vettek részt. Ezen Esterházy Péter budapesti és Grendel Lajos pozsonyi író néhány kisebb művét adta elő, a Zürichben élő Rakusa Ilma magyar írók idegen nyelvre történő fordításának problémáiról, Szigeti László, a Kalligram Kiadó igazgatója magyar művek és műfordítások kiadásáról beszélt.

Maradandó élményt nyújtott az a kirándulás, amelyen a résztvevők a felvidéki magyar múlttal szembesülhettek. Meglátogatták a magyar kultúrtörténet oly neves színhelyeit, mint Betlert, Krasznahorka várát, Berzétét és Rozsnyót. Mindenütt elismerést váltott ki, hogy milyen figyelemmel és gondval őrzik a magyar múlt emlékeit.

A konferencia utolsó napján a fiatalság helyzete és törekvései foglalkoztatták a résztvevőket. A budapesti Kőszegi Ábel vezetésével magyarországi és szlovákiai magyar fiatalok az egymással való érintkezés és kapcsolatok jelen állapotáról és jövő lehetőségeiről cserélték ki nézeteiket és tapasztalataikat. Nagy érdeklődést váltott ki és sikeresnek bizonyult az a tájékoztató, amelyet az erdélyi Kató Béla református lelkész adott az illyefalvai kulturális központról, és más erdélyi művelődési kezdeményezésekről. A neves és a nyugati magyarok körében is népszerű budapesti sportorvos, Frenkl Róbert kulturális szervezői munkásságának tapasztalatairól beszélt.

A konferenciát Jaskó Tamás elnök zárta be, meghívta a résztvevőket a következő évi találkozóra, amelynek színhelye Tata, a magyar olimpiai edzőtábor lakónegyede és ideje 2007. tavasza lesz.

Saáry Éva (Lugano):

Mire megy el az idő?

Reggelenként tele vagyok szép tervekkel: ezt meg azt fogom elvégezni, **megoldani** a nap folyamán...

A földadat egyszerűnek tűnik, hiszen **bőven van idő**. Az ágyazás alig egy-két perc... (Igaz, közben szemembe ötlük, hogy egy szál kihúzódtott a takaróból. Legjobb lenne levágni, de jaj, akkor bomlik az egész... Nosza, tút, cérnát... gyorsan, gyorsan... ezen csak nem fog múlni az ügyesen elgondolt program!)

Aztán jön a reggeli. A nagy sietségben kicsúszik kezemből a kávésdoboz. Sajnálom egyszerűen összesöpörni és kidobni az egész örletet, hát óvatosan lekanalazom a tetejét, hogy valamicskét megmentsék belőle.

Már kezd nyugtalanodni letakart kálitkájában a papagájom. Istenem, csak ne kezdjen el rikácsolni, mert fölriadnak a szomszédok, és akkor... Tulajdonképpen, nem mondhatnak semmit, mivel náluk meg pop-zene harsog késő éjszakáig! Múltkor az ágyból másztam ki, hogy szóljak nekik, halkítsák le, mert nem tudok aludni. - Felhörpintem a kávé, s már nyitom is a kalitka ajtaját. Gigio, bárhogy kérlelem, nem akar kijönni, illetve csak azzal a „föltétellel” hajlandó, ha az asztal sarkán kedvére kikukorékolhatja magát. (Ha csöndben van, annál rosszabb, mert az azt jelenti, hogy fafaragási munkálatokba kezdett...) Na, de ez is megoldódik valahogy, közben azonban elmúlt egy óra. Mintha húznák a mutatót!

- Rendszeresen! Átgondoltan! - mondogatom magamnak. - Nem szabad össze-vissza kapkodni! Először is, föl kell hozni a mosókonyhából a száraz ruhát, aztán valamennyire összetakarítani a lakást, majd bevásárolni (még ki kell találni, hogy mit főzzek!? Ez a legnehezebb! Ha férjemet kérdezem, azt válaszolja: „mindegy”, pedig ilyen nevű étel nem létezik. Egyik lányom csak tésztát, a másik csak húst kér, a papagáj pedig sáfrányos rizst vagy bundásalmát...) Okvetlenül el kell menni a postára (ha legalább kellemes levelek érkeznek!) - Igaz, azokra is válaszolni kell!), a fényképészhez a múltkor rendelt kópiákért és a patikába is, mert úgy hírlik, megérkezett az ideai influenzaellenes védőoltás.

No, de még nem tartunk ott! Előbb meglocsolom a növényeimet. Szegények, két napja nem láttak vizet. - Erdemes, megszapordtak a muskátlikon a sárga, fonnyadó levelek! Ezt mégsem hagyhatom ennyiben! Ha délután kiülünk az erkélyre (mikor ültünk ki utoljára?)... Csipegetem a leveleket... Ez igazán sameddig se tart! Félszemmel odasandítva ugyanakkor észreveszem, milyen maszatos a fehér plasztikasztal. Letörölöm vizes ruhával, de hát a székek se maradhatnak ki... Rémes, mennyi por jön be újabban az utcáról! Bezzeg régen, amikor a lakást kivettük, még nem volt errefelé ilyen bolond forgalom!

A szalonban a család esténként szanaszét hagyja az újságokat. Összeszedem, kisimogatom, glédába állítom őket. Egyeseket ki is lehetne dobni. Meg ezt a sok reklámot! Úgysem vásárolunk semmit.

Te jó Isten, mennyire múlik az idő! Most már valóban indulnom kell! Rajtam van a kabát, midőn megszólal a telefon. Vilma barátnőm hív: „ugye, nem zavar!?” - Megint összeveszett a szomszédaival, mert „azok a neveletlenek” bedobálták kertjébe a szemetet. „Gonosz svájciak!

A magyarok ilyesmire sohasem lennének képesek! Még a legsötétebb kommunizmusban sem volt rá példa!”

Anélkül, hogy egy szóval is megkérdezném, ráérek-e, részletesen kifejti nézeteit. Annyi időt se hagy, hogy közbeszóljak. Türelmetlenül állok egyik lábamról a másikra. Legszívesebben letenném a kagylót, de ez mégis nagy udvariasság. Sajnálom is Vilmát. Azt mondja, senki mással nem beszélgethet magyarul.

Jó húsz perc múlva nagykegyesen megjegyzi: „No de nem akarok zavarni. Csak gondoltam, tájékoztatlak...” Mire bezárom az ajtót, majdnem 11 óra. Kútba esett jóformán az egész délelőtt! Pedig azt gondoltam, kényelmesen meg fogok írni egy cikket, vagy befejezem az egy héttel ezelőtt félbehagyott festményt. Lenne rá vevő! A közelgő kiállítás sürget!

Az utcára érve veszem észre, hogy szemérem a cső. Loholva vissza ernyőért! Most már szinte futva kell megtennem a tervezett körutat.

Hazaérve: sebtében ebédfőzés (még jó, hogy léteznek kész ételek!), terítés - és már itt is a család!

A mosogatást ugyan elvégzi a gép, de nem mindent tisztít meg rendesen. Nekem is dolgoznom kell mellette. Aztán kiszedni, szortírozni...

Kávé közben nézem át az újságokat, leveleket. Egy amerikai olvasóm könyvet rendel: csomagolni, földadni... de tekintve, hogy kevesebb pénzt küldött a kelletnél (örökösön változik a dollár-árfolyam), meg kell írnom neki, hogy postázza a különbözetet. Vagy hagyjam az egészet? Párizsi barátnőm sürgősen kér egy címet, X. az irodalmi kör programja iránt érdeklődik, Y. egy orvosság nevét szeretné megtudni, Z. Magyarországról jelentkezik, hogy mikor jöhetne látogatóba...

Így múlik el a délután - szinte észrevétlenül. Midőn férjemnek este elpanaszolom, hogy megint nem jutottam hozzá semmi komoly tevékenységhez, kerekre nyitja a szemét: „Dehiszen, mindent gépek végeznek! Manapság már igazán nem probléma a háztartás! **Mit csináltál egész nap?**”

Mit is? - Alig valami konkrétan megfogalmazható. Magamnak is nehéz róla számot adnom. Vacsora után rosszkedvű, fáradt vagyok (agyam sem működik már rendesen). Nehezebb olvasmányhoz nincs lelkierőm, könnyűnek meg mi értelme? Szerencsére, van egy krimi a TV-ben! Annak megértéséhez nem kell nagy figyelem. Egészen nyugodt lehetek afelől, hogy Columbo rendőrfelügyelő megold minden rejtélyt, lefűleli a legagyafűrtabb gyilkost is.

Holnap majd másképpen csinálom! - fogadkozom elalvóban. - Holnap jobban fogom beosztani az időmet! Istenem, milyen boldog, aki már reggel 8-9-kor nekiülhet a munkájához, és zavartalanul dolgozhat délig; aki helyett **más** oldja meg a háztartási és adminisztrációs problémákat!

Aztán kicsit elszégyellem magam: mit panaszkodom? Arany János maga is hasztalanul sóvárgott „**egy kis független nyugalom**” után! S talán az élet egyik alaptörvénye, hogy mindig mindent **mindenek ellenére** kell létrehozni!?

Szeptemberi lapzárta
augusztus 10

Anyag és hírek beküldésére:
4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

Az ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP
kölcsönadásának szokása aláassa az
újság további megjelenésének esélyét.
Szerezzen új előfizetőket!
Köszönjük.

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

(Piller Éva, São Paulo-i tudósítónktól)

Utazás után – újból itthon

Utolsó beszámolómm ott maradt abba, hogy Münchenből indultunk tovább Budapestre. Behavazott tájakon futott velünk a vonat. A szerelvény neve *Lehár* volt, a német utaskísérő-lapon ékezetten írva! Sőt még egy kis életrajz is fényképpel Lehárról, persze németül és angolul... Azért nem akármilyen érzés, amikor a német és osztrák állomások után egyszerre csak *Hegyshalomra* fut be a vonat! Innen már abbahagytuk az olvasást és néztük az elrohanó téli vidéket. Magyarországon vagyunk! Aztán már egyszerre csak Budapest szaladt át a vonaton és itt már kapkodtuk a fejünket, mert akárhová néztünk minden ismerős volt: a Vár, a Gellérthegy, a Duna, a Parlament, mert ebben a szépséges kis fővárosban mindent egyszerre látsz... és máris, percnyi pontossággal érkezünk meg a Keleti pályaudvarra.

Unokahúgunk özvegy asszonyka, és mindhárom gyereke külföldön van: legnagyobb fia Franciaországban fejezte be tanulmányait, ott meg is nősült és a fiatalok Lyonban élnek. Középső fia Brüsszelben dolgozik az Európa Parlamentben, és lánya önkéntes munkát vállalt Angliában egy beteg gyerekeket gondozó intézetben. Káji finom vacsorával várt és rögtön közölte velünk, hogy másnap színházba visz minket.

Nekem első dolgom Pesten az volt, hogy felhívtam Buenos Aires-i barátainkat, Fóthy Juditkat, akik pont ezekben a

Fóthy né Balogh-Kovács Judit, unoka Jeffrey Szófi, Pillerné Tirczka Éva, Fóthy István

napokban szintén Budapesten tartózkodtak. Remek volt találkozni, egy kicsit beszámolni egymásnak az elmúlt évekről, „globalizált” gyerekeinkről, unokáinkról.

Magyarországon dúlt a választási kampány. Ott sem megy máshogy, mint itt nálunk, Dél-Amerikában. Nagyokat ígérnek, élesen bírálják egymást a jelöltek, és mindenki igyekszik a másik múltjából a lehető legtöbb gyanús, sőt sötét dolgot előszedni és azt nagydobra verni. Érdekes módon, nekünk minden ismerősünk és rokonunk az ellenzékre szavazott. Ma már ismerjük az eredményt, tehát vesztek. Sajnálom őket, mert nagyon nem szeretik se a győztes pártokat, se a kormányon lévő, újra befutott politikusokat. **Barkuti Jenő** Bátaszékről remekül hozza dióhéjban és szakértően az AMH-nak a magyarországi dolgokat (1. az Így élünk, éldegélünk a 7.o.-on. Szerk.), felesleges, hogy én itt dilettáns módon okoskodjak ugyanarról, de leírnám, hogy a mi dél-amerikai fülünket és szívünket mi találta telibe.

Már évtizedek óta hiába drukkolunk és reménykedünk, hogy a magyar válogatott résztvehesse már végre megint egy foci világbajnokságon. A magyar labdarúgásnak pedig most volt egy világklasszis edzője a német Lothar Matthäus személyében, és még neki is beletört a bicskaja a magyar futball körüli problémátömegbe... Van egy elkényelmesedett, eltunyult edzői kartell, amelyik azzal takarózik, hogy „semmire sincs pénz”. Elkedvetlenedett munkájuk nyomán teljesen elromlott a játékosok morálja. Fegyelmezetlenek lettek, elvesztették a profi hozzáállásukat a futballhoz, eltűnt belőlük a közösségi szellem, küzdeni akarás, megvédeni a klubjukat, visszaszerezni a magyar futball régi dicsfényét...

„Évtizedek óta morális válságban van a magyar labdarúgás...” idézem Grosicstól, a magyar aranycsapat kapusától. Nagyon nehéz egy elrontott csoportot visszatéríteni a jó útra. Két év alatt Matthäus sem tudott csodát művelni. A másik rákfenéje az ügynek a pénzszágra összegyűlt kültagok. Mert ha a futball mégolyan rossz is, de azért pénzt csinál, mégpedig komoly pénzt. Pláne, hogy Magyarország Horvátországgal együtt komoly esélyesei lettek a 2012-ben megrendezendő Európa-bajnokságnak – az lesz aztán a komoly pénz, gondolták. De ehhez ki kellett buktatni a még pozitív vezetőket, azokat, akik a labdarúgás érdekeit nézték. Így a nagyon szakértő német edzőnek nem újították meg a szerződését. Tehát ha eddig rossz volt a magyar futball helyzete, most mégrosszabb lesz, ha valami csoda nem történik.

Bár egy ilyen csodálatos szlogent talált ki a miniszterelnök, hogy „*dübörög a gazdaság*”, Magyarország 3700 bejelentett vállalati csóddal az első helyen áll Közép-Európában! De baj van a magyar mezőgazdaságban is. Termelése kétharmadára zsugorodott. A számukra beígért pénz nagy része a nagyüzemeknek ment át.

És végül egy pár igen elgondolkodtató kijelentés: „Az ország legnagyobb tehertétele, hogy a magyar huszonévesek nem akarnak külföldön dolgozni!” mondta Gyuresány Ferenc, az ország miniszterelnöke. „Szóval a magyar fiatalok vándoroljanak ki saját hazájukból, és ne itthon, hanem külföldön keressék boldogulásukat” - döbönt meg erre Deutsch Tamás, Fideszes politikus, ifjúsági miniszter. De a legijesztőbbnek és a legantipatikusabbnak a következő kijelentést tartottam, Lendvai Ildikó MSZP frakcióvezető szájából: „...ennek a törvényjavaslatnak főként a családtámogatásra vonatkozó része ellentétes az MSZP felfogásával. Törjön le a kezem, ha (ezt) így megszavazom.” A törvényjavaslat ugyanis a gyerekek utáni adókedvezményről szól. És ez pont egy olyan ország politikusköjének a szájából hangzott el, ahol már rég nincs elég gyerek.

A korrupció persze nálunk is, ezekben a lényegében sokkal gazdagabb országokban is divat, de mindig azt reméltük, hogy Magyarországon, abban a szegény, de feltápáskodni igyekvő országban legalább becsületesebbek az emberek. Azonban a gazdasági elit tagjai közül nem is egy, hanem jó néhány sok tízmilliárdos forintnyi összeget halmozott fel a rendszerváltás óta eltelt 15 év alatt. Általában ilyen vagyont nem lehet becsületes úton megkeresni.

Mindezek után sajnos azt is el kell mondanom, hogy az Európai Unió nincs megelégedve Magyarország teljesítményével. Nem hogy az ország nem hajtotta végre a szükséges és beígért hiánycsökkentő intézkedéseket és az államháztartás hatalmas deficitet mutat, de ráadásul évek óta valótlan adatokat közöl Magyarország az Európai Unióval és olyan téves és rossz tervekkel nyújt be, amelyekről maga is tudja, hogy nem fogja végrehajtani. Maga José Manuel Barroso, az Európai Bizottság elnöke járt Budapesten és közölte, hogy ha ez így megy tovább, az Európa Unió kénytelen lesz szankciókat alkalmazni Magyarországgal szemben. Míg Szlovákia és Szlovénia, a régió „eminens tanulója” már biztos, hogy 2010-ben bekerülnek az euró-közösségbe (pénzült euró lesz), addig Magyarország pirulhat a letolás miatt...

Legközelebb számolok arról, hogy hogyan adta el a Ferihegyi repülőtér a magyar miniszterelnök az angoloknak.

Kopits Emlékfal Budapesten

Február 1-én avatták fel az Ortopédiai Klinikán a Kopits orvos dinasztia tagjairól készült emléket, Nagy István János valamint néhai Kopits Nepomuki János alkotásait. Az ünnepségen alkalom adódott főlvillantani a három nemzetközi híru tudós, Kopits Jenő (1869-1946), Imre fia (1901-1989) és István unokája (1936-2002) személyiségét, s több mint egy évszázadon átívelő munkásságát.

Dr. Kopits György emlékezett nagyapjára, apjára és fivérére, s szavai nyomán szinte megleveenedtek a családtagok. Ime egy rövid kivonat: „Bár más-más kor formálta őket, mégis hármuknak sok közös vonása volt: nemzeti öntudat, nemzetközi orientáció, szociális érzékenység, mély hit, tudományos kutatás, gyakorlati hozzáállás, a művészetek iránti rajongás, humorérzék, de kiváltképpen betegek holisztikus, emberies kezelése, gyógyítása. Ezek a látszólag ellentmondásos tulajdonságok bennük, teljes harmóniában, egymást erősítve működtek.”

(Az „*orvos-dinasztia*” két utolsó tagját mi is jól ismertük és szeretettel emlékszünk rájuk. István gyerekként érkezett közeink, és a Buenos Aires-i egyetemen avatták orvossá, mielőtt nemzetközi pályájára elindult volna. Ahogy Gyuri öccse (lásd kép) mondja: István imádtá a vicceket, a betegekkel tréfálkozott. Serdülőkorában magyarul és spanyolul írt verseket, színházi előadásokon szerepelt, jól tangózott, s opera-bolond volt. Zene-szóra operált, több mint 40 országból jártak hozzá betegek. Alapítványt kezdeményezett a szegények kezelésére, kórházi ellátására, a hozzátartozóikról való gondoskodásra. Szerk.)

A Balcsi mellé mész szabizni?

Aki az idén a mi telünkön esetleg átruccan Magyarországra, az jól tenné, ha előtte kissé beletanulna a mai magyar nyelvbe. No, inkább a fiatalok nyelvbe, de hát mivel ezt hallani lépten-nyomon, íme egy kezdőknek szóló alapszókincs, mint gyors útbaigazítás:

Balcsi = Balaton szabi = szabadság
szabizni = szabadságra menni
hambi = hamburger fagyti = fagyalt
zacsi = zacskó ubi = uborka
sali = saláta nagyti = nagymama

A nagyti tehát gyorsan készíti egy hambit finom ubi-salival, utána a jó gyerekek kapnak egy fagyit. És mivel szabin vannak, utána lemennek a Balcsira – *fürcsizni??*

A hozzáértőktől várunk további szókincsgyarapítást, mindnyájunk előnyére!

A SÃO PAULO-I MAGYAR HÁZ HÍREI

A São Paulo-i Vila Olimpiában június 11-én jótékonyági céllal rendezték meg a 40. MAGYAR KONYHAMŰVÉSZETI NAPOT,

ahol megint egyszer remekelhetett a magyar konyha! 11 órától kezdve már árusították a magyar termékeket, a finom magyar ételeket, süteményeket. Volt ott minden: fagyalt, befőttek, szalámi, paprika, borok – sőt még könyvek is...

Fél 1-től kezdve tálalták az ebédet: *körözött, zöldségleves, paprikás csirke galuskával, ecetes uborka, töltött káposzta, almáspite.*

† In memoriam

Életének 95. évében elhunyt Püski Sándorné Zoltán Ilona, a legendás könyvkiadó felesége, aki több mint hat évtizeden át a kiadói munkában is társa volt.

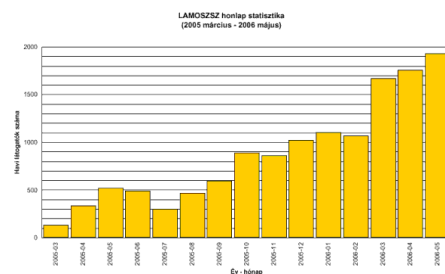
Április 20-án a farkasréti temetőben vettek végső búcsút tőle mindazok, akik tisztelték, megbecsülték és szerették. Püski Sándornét annak a Sinka Istvánnak a sírja mellé helyezték örök nyugalomra, akit a Püski család egykor felkarolt. A gyászszertartást Hegedűs Lóránt református püspök végezte. A temetésen jelen volt a magyar közélet sok ismert szereplője.

Elkészült a Lamoszsz honlap látogatóinak a statisztikája

A kezdeti hónapok csak néhány százas látogatottsághoz képest most kezdjük elérni a havi 2000 látogatót, emelkedő tendenciával. A mellékelt diagram a minket figyelő emberek számát tükrözi.

A látogatók többsége magyarországi, de vannak erdélyiek, délvidékiek, USA-beliek és a múlt hónapban volt olyan látogatónk Japánból, aki sok anyagot töltött le a honlapunkról. Dél-Amerikából kevés a látogató.

(Kezeli Benedek László. Újságunk kezdettől fogva megtalálható www.lamoszsz.hu/amh Szerk.)

A LAMOSZSZ elnöknőjét, Kunckelné Fényes Ildikót és a budapesti képviselőnk, Benedek Lászlót immár másodízben, kedvesen fogadta az Országház elnöke dr. Szili Katalin személyes tanácsadója kíséretében egy 3/4 órás beszélgetésre. Alkalmuk volt

b.-j.: dr. Szili Katalin, Benedek László, Kunckelné Ildikó

ecsetelni a latin-amerikai magyarság elszigeteltségét, egy szerves, állandó kapcsolattartás, valamint a magyarságunk megtartásához való segítség szükségességét, kihangsúlyozván a nagy távolságot és az utazás költséges mivoltát. Minderre kérték a magyar hatóságok támogatását. A parlamenti elnöknősszony a kérésekkel egyetértett, és megígérte segítségét.

Alpárné Borostyán Gizike Budapest-ről küldi szertetteles üdvözlőleveit argentinai barátainak!

(Gentileza Horacio Cottini, Embajada Argentina en Budapest)

Érdekes látogatók a kolóniánkban

Hárman jelentek meg, váratlanul, és becsöppentek közénk. Hogy-hogy nem, megszerzték elérhetőségünket még indulásuk előtt, és így adódott, hogy cserkészkapcsolatokon keresztül végül is a Cserkészházban kötöttek ki. Azt hittük, 2-3 napra. Aztán nagyon megtetszett nekik a mi életünk – és maradtak egy ideig. Mesterségük címere? Vegyük sorra őket!

Pápai Szabolcs (Győr) és Nagy Ildikó (Csorna) – saját szavaikat idézzük - elhatározták 2001-ben, hogy "elugranak" USA-ba szerencsét próbálni. Kalandvágy? Pénzgyűjtés óhaja?

Igyekezni a megélhetés lehetőségeit kiaknázni? Igen, mindez, és emellett persze a nyelvet is csiszolni, hiszen Magyarországról hoztak magukkal egy társalgási szinten mozgó angol nyelv-ismeretet. Öt év alatt mindez sikerült is, többé-kevésbé. Főhadiszállásuk New York-ban volt, de alkalmuk nyílt alaposabban bejárni USA egyes kies táját, sátorozva, kihaszalva az ottani remek kempingeket. Mindkettőjüknek ismeretes volt ez, hiszen már találkoztak a cserkészzel előzőleg.

A magyarországi iskolákban nem tanítják az **östörténetet**, és éppen ez az, ami legjobban érdekli Szabolcsot. A New York-i Magyar Házban voltak érdekes östörténeti előadások, az őstelepes népességről, a kun-magyar folytonosságról. Ilyen alapon megismerkedtek néhány hasonlószerű magyarral (érdekes, kevésbé volt könnyű az érintkezés "valódi" USA-i magyarokkal).

Nagyrészt Nagymagyarországról elszármazottakból tevődött össze a 20 és 40 közt mozgó résztvevők száma, és így vitaestek alakulhattak ki.

Bizony nehéz dolog az elhelyezkedés az Egyesült Államokban, ha az ember "illegális" státuszban szenved. Szabolcs, mint szakmabeli asztalos talált munkát az építőiparban, Ildikó majdnem végig éttermekben dolgozott. Szükséges volt a kikapcsolódás. Wass Albert Hagyaték című műve adta az ihletet arra az ötletre, hogy 5-6 alapítóval együtt kigondolják a **Hagyatékkörző Egyesületet**. Ez kb. másfél évvel ezelőtt megvalósult. Ide valók a már említett érdeklődők, az östörténet – és talán az ilyen mozgalom elősegítheti, hogy egyszer (talán 10-20 év múlva – ki tudja?) elismerjék Magyarországon is az effajta törekvések értelmét és elfogadják azok tanításának és továbbadásának szükségességét.

Amikor megelégték az USA-i életüket, elzarándokoltak Floridába, Wass Albert házána meg látogatására. Ezután Mexikóba, a Yucatán félszigeten a maja kultúra maradványait csodálták meg. Ott csatlakozott hozzájuk harmadik társuk, és már hármasban mentek tovább. Kubába, két hétre.

Kuba egyenesen embertelen. Valódi katasztrófa, amit az a rezsim az országból csinált. Az egyedüli szép az, amihez nincs köze embernek! Havanna – mintha lebombázták volna. Tiszta rendőrállam. Éjjel áramszünet. Semmi sem jó – talán csak az, hogy nincs hideg... Hát persze, a turista az úr... Mindenben észlelhetni a kifejezett preferenciát. Onnan aztán irány dél felé: Bogotá után Buenos Aires.

Es innen tovább, Magyarországra. Mert vannak ám **tervek!** Egyfajta módon szeretnék kiépíteni a **turizmust Erdélyben**. Ehhez kéne Győrött egy iroda, ahol az erdélyi holt szezonban lehetne tartózkodni. Egyébként pedig Erdélyben élni. Ott bázisnak megteremteni egy 7-8 kis vályogházból álló telepet egy erdélyi faluban, ahol el lehetne a turistákat szállásolni és onnan szervezni kirándulásokat, kastély- vagy várlátogatásokat, jurta-táborokat táltosokkal, lovas-íjászattal. Minderre a

Hargita, a Gyergyói havasok igen alkalmazsak! Más szóval: az erdélyi **faluturizmust** kellene jóformán nullálból megszervezni és kiépíteni, elsősorban természetesen ifjúsági csoportokra gondolva. Így alakulnának ki **kis magyar szigetek**, táborok, lassan fesztiválok. És ki tudja, hova fejlődhetne mindez? Az elképzelés szép, az egész elgondolás jó és hasznos – most már "csak" a pénzmag összegyűjtését kell szorgalmazni! Legyen kitarás a tervhez, sok szívósság!

Szilágyi Ákos Szombathelyről származik. Már 28 évesen "nyugalankodott" – mint a céhesek, fogta magát és elment Dél-Afrikába. Ottmaradt és legálisan dolgozott szakmájában,

Johannesburgban, mint **fogtechnikus**. Másfél évi ott-tartózkodás alatt bejárta az érdekes országot. Azonban már a serdülőkor óta piszkálódó vágya nem hagyta nyugodni. Manhattanbe akart menni... Ez a gondolat rögeszmeszerien állandóan vissza-visszatért. Így aztán az otthon maradt szülei megrökönyödésére 1993 júniusában el is szállingózott USA-ba. A már említett szakmáján kívül volt egy másik, **valódi** szakmája: magyarokra rátalálni! Unokahúga mint **babysitter** dolgozott, rajta keresztül aztán bejutott egyes körökbe. Pl. a New Brunswick-i Öregdiák-Szövetségbe, a Cserkészetbe, a "Vers hangja" Irodalmi körbe, ahol hetente három szavalóestet tartottak!

Lakott Manhattanben, igen, mégpedig 8 egész éven át, de az állandó albertletti élet nem valami kecsesítő. Jelenleg Astoria külvárosban lakik. Túl van az USA-i élet első keserves 3 és fél évén, amikor kizárólag a pusztán életbenmaradásra összpontosított, mert akkor ún. "megtört illegálitásban" tengette életét. Most már állampolgár. A magyar ismerősein keresztül adódott a zenélés lehetősége – rock-gitár, valamint más alkotó művészi tevékenységek, a komputergrafika. **Végül is így jutott el a tévéhez.** Manhattanben ui. létezik egy ingyenes városi csatorna, a Manhattan Neighborhood Network (amely interneten is fogható mint

mn). Ott vasárnap reggelként immár 14 éve kap a magyar közösség egy teljes órát. Mindig van 5-10 perc ígérgetés az elején, és a Duna TV-ből is átvesznek kb. 20 percet. Itt kezdte, mint bemondó, meginterjúoló, majd csatlakozott másik három megbízotthoz, akikkel a program-összeállításért felelősek. Az így működő adás a nemzeti vonalat követi, és ezért 2002 óta "ellenzéki" lett...

Látjuk tehát, hogy ellentétben előző interjú-alanyunkkal nem az östörténet vonzza Ákos, hanem a **jövő**.

Aztán jött ez az út Dél-Amerikába. Már olvashattuk, hogyan csatlakozott a fiatal párhoz, és végül Buenos Airesben kötöttek ki. Gemerrel (Demes Sanyi) **asadóztak** együtt és ennek folytán szálltak aztán meg a Cserkészházban. Autót béreltek – és 2 hét alatt **10.000 km-en át sátorozva "bebarangolták" Argentína déli részét:** Patagóniát, leérték Ushuaiaig, megcsodálták a Perito Moreno látványos, mozgó-dübörgő gleccs-csörtömögét... Mindez nem maradt nyomtalan, mert az Andok egyik eldugott helyén, még Bariloche előtt, egy kis kandúr-csemete "megszerezte" őket magának, és nem volt hajlandó őket elhagyni. Nevet kapott: **Andes**, és tulaja Ákos már repülön visszaküldte New Yorkba, ahol a hűséges kis állat megvárja (nota bene földadása külön Odüsszeia volt az argentin és USA-i bürokrácia dzsungeljében...)

Az egész, hosszú úton csak egy "majdnem" balesetük volt, amikor Ushuaiaiból Río Gallegos felé autóztak. Nagy havazás után a serpentin úttest a hóréteg alatt jéggév volt fagyva, és bizony nekicsúsztak a korlátnak. De a veszély így sem rettent el őket. Mindhárman vidáman indultak innen tovább buszon a 48-órás útra, La Pazba.

Ákos jó néhány interjút is készített ittléte alatt. Ezt láthatjuk a képekből. Örülünk a nem várt látogatóknak és kívánjuk, hogy tovagyígyék hírünket, de azt is szeretnénk, hogy kissé visszavágyjanak köreinkbe!

A viszontlátásra Ildikó, Szabolcs és Ákos! (HKZS)

1914. JÚLIUS 31-ÉN TÖRT KI AZ I. VILÁGHÁBORÚ

A „Nagy Háború”-ban 1914 őszére a Monarchia hivatásos hadserege, a tisztikar és a legénység nagy része elesett. Ezért behívták a seregbe mindenkit, aki fegyverbíró állapotban volt. Az addig csak elbeszélésekből, regényekből ismert háború lassan belopózott minden család otthonába: elragadt férjet, testvért, gyermeket, szenvedést, mérhetetlen és kimondhatatlan fájdalmat hozva magával.

(Részlet Józsa Mátyás nagykövet beszédéből Hősök Napján).

(beküldte Gruber Maria Eva, Córdoba)

A Da Vinci-kód

Több mint 2 évvel ezelőtt jelent meg a Da Vinci-kód regény angolul. Azóta 30 nyelvre lefordították és több mint 30 millió példányban kinyomtatták.

Szerzője: Dan Brown, nyilván a világsiker aratott gyermekregényen, a "Harry Potter"-en felbuzdulva elhatározta, hogy egy rejtélyes, mágikus, botrányos és fantáziával ízesített regényt fog írni, felnőtteknek. A vázlatra a fejében először egy, az egész világ által elismert zsenit keresett - és talált: Leonardót. Köréje összeszedett néhány ismert középkori, történelmi adatot, néhány zavaros óskori mondát, titkos társaságokat, babonás hiedelmeket, rejtvényeket. Mind ezt jól összegyúrta, felhívította egy sereg botrányozó résztvevővel és odadobta nyomozásra a mai, XXI. század minden modern eszközeivel rendelkező "kiváncsiknak".

A könyv nyomán és az óriási anyagi siker reményében, Ron Howard amerikai filmrendező ma már a világ minden nagy városában mutatja be ennek vetített változatát. Erre a filmre áll a régi mondás: "Inkább rosszat, de fő, hogy beszéljenek rólunk". Jól gondolta Ron Howard, mert beszélnek róla, vitatják. Ahány ember látta, annyi vélemény.

A mi Hírlapunk nem maradhat el. Mint mindig, hely híján tömönatokban:

- **a könyv:** Ponyva stílusban írt, zürzavaros detektívregény.

- **a film:** Kitűnően rendezett, izgalmas thriller, kiváló képekkel, jó szereplőkkel. Értelmetlen filmregény.

Megjegyzés: A primitív, tanulatlan ember azt hiszi, hogy "történelmi regényt" olvas. Ha tanult ember, tudja, hogy "kitalált regényt" olvas vagy filmet néz, azonban ez kétségeket válthat ki benne.

Ha tanult és hívő ember, "detektívregényt" néz, semmiesetre sem rendíti meg hitében, de ízléstelennek, blaszfémianak tartja, ha Jézust használják fel regényhősnek.

Akárhogy is forgatjuk: **destruktív, rombol.** A mai világnak kevés tiszteletre méltó szervezete maradt. Ezek között még mindig első helyet foglalnak el az egyházak, a vallások.

Kell ez nekünk? – ahogy Pesten mondogatták hajdanában... (B.Zs.)

(Szerkesztőségünkbe érkezett néhány eltérő elemzés is a nagy botrányt kavart filmről. Ahogy kritikusunk fentebb írja, való igaz:

Ahány ember, annyi vélemény...

(Szerk.)

Interjú az öregotthonban, Molnár László elnökkel

Foto Trixi

Moránné Rebecsi Eva, az öregotthon "mindene-se"

Foto Trixi

Interjú Lomniczy Alexandrával - és férjé, Zaha Sanyival (l. alsó kép)

Foto Trixi

Interjú a magyar termékek gyárában - b.-j.: háttal Ijjas Árpád tulaj, Ákos, Gergő (RÓLA MÉG LESZ SZÓ KÜLÖN!) és Szabolcs

Foto Trixi

Interjú az AMH szerkesztővel

Foto Trixi

A Szerk. megj.: Volt még számos más interjú (a Mindszentynumban, a Református Egyházban, Czanyó Adorján, Redl Erzsébet, Omar a Hungáriában, Leidemann Sylvia, Szabó Éva, Szabó Anikó, Zólyomi Kati, Lomniczy Mátyás, v. Ladányi Domonkos, Papp Jenő és a TURUL...)

Óriási sajnálatunkra kaptunk egy ördögi, éhes vírust és ez „lenyelte” a képeinket! Remélhetőleg Ákos utólag pótolja nekünk a hiányt!

†

Május 17-én, őszinte részvétellel és imáinkkal búcsúztattuk a Mindszentynum kápolnájában **özv. Theész Jánosné, született Poschner Margitot**. Gréti mindenki szerette, minden magyar ünnepségen, rendezvényen jelen volt. Az evangélikus templomban egy énekeskönyvből énekeltük a zsoltárokat. Halálának híre meglepte barátait és ismerőseit, hiszen Gréti soha sem panaszkodott. Nem régen még együtt voltunk... Kóporsója mellett tudtuk csak meg, hogy már hetek óta gyengélkedett és azt is, hogy **1917. január 15-én született Magyarországon**. Szívünkben az örök élet reményével vigasztaljuk gyászukban leányait, Anna Rózsát és férjét Collia Luist, unokáit Collia Nikit és Alexet, Mexikóban élő leányát Kukit és családját. Isten éltesse Gréti, az Örökkévalóságban! (B.Zs.)

†

Hosszú betegség után elhagyott minket **Vass Dénesné szül. Sümegi Ilona**
Buenos Aires 1940. IX. 23 – 2006. V. 24

Gyászolják: Családja Vass Dénes, Sándor és Ilona, és sógornője Vass Gyöngyi, Buenos Aires; sógora Vass Mátyás és felesége Moys Magdi, és unokaöccsei Vass Miki és András, Budapest; unokahúga Vass Kati és családja, Madrid; és számos barátja, ismerőse, akik a Buenos Aires-i kolóniában szerették Cuncit.

Lañusban hamvasztották.
Béke poraira!

Mindszentynum hírei

Július 30, vasárnap, 17 óra: Szent Mise, celebrálja magyar nyelven Gerlach atya USA-ból. Teadélután.

Augusztus 8, kedd, 19 óra: Közösségi és Választmányi társasvacsora.

A ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR

(Lajtaváryné Benedek Zsuzsi összeállítása alapján)

"Nagy magyar télben picike tüzek a lángotokban bízom..."

A ZIK Vezetősége június 12-én tartotta meg az évi 5. összejövetelét. Jelen voltak: Zaha Sándor, Beisné Anni, Benedekné Marika, Fóthy Zsuzsi, Gorondiné Judit, Kerekes Cili, Lajtaváryné Zsuzsi, Lomniczy József, Lomniczy Mátyás, Pappné Bella, Szentiványi Miklós, Zaháné Alexandra.

Megbeszéltek témák:

- ZIK-színház: meglepő volt a szereplők magabiztos fellépése;
- "Túnel del tiempo": Telt ház, kitűnő anyagi siker, pompás hangulat;
- Hősök Napja: A gyerekek méltóan képviselték a ZIK-et, jól szavaltak. A német újság erre

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS

(jelmagyarázat: öo = Szent István öregotthonban; MO = Magyarországon él)

A júniusi számunkban már közöltük a teljes július hónapnak születésnapjait. Jelen kettősszámunkban csak a július 15-től futó dátumok láthatók:

Július

15. Földesi Gyuszi – 17. Holecz Viki (MO) / Lomniczy Melinda – 18. Ózdy Sándor / Petőcz Éva / Zaha Ilona – 19. Dóry Ileszi / Fóthy Júlia – 20. Zombory Andrea – 21. Szinnyei Mária (öo) – 22. Farkas Cecilia / Mocskos Eduardo Tibor – 23. Mizsey Zsuzsi / Papp Mátyás / Varga Norbert – 24. Benkő Cili / Greinerné Makarius Leila – 25. Balogh-Kovács Santiago / Kiss Dante – 26. Káli Norbert Sándor / Léder Elizabeth (öo) / Moránné Rebecchi Éva – 28. Jeszenszky Márta (Spanyol o.) – 29. Vágóné Dítke – 30. Luraschiné Földényi Jutka (Ausztria)

Augusztus

2. Fülöp Laci – 3. Leranth Violeta (öo) / Zambelliné Kiss Éva – 4. Alitiz Constantino Szilárd / Benkő Sanyi (MO) / Möriz Marika – 5. Horváth Éva – 6. Zsolnai Péter (MO) – 8. Kaszayné Clemens Dorka – 9. Szalontay Lajos – 10. Gróber Diana / Trefán Erzsébet / 11. Mihályfy Kinga / 12. Fülöp Sándor / Káli Mátyás András / Mitchell Carolina / Schirl Pál – 13. Fóthy Zsófia / Varga Józsi – 14. Tóth András – 15. Klamár Andrea (Spanyol o.) / Mizsey Péter – 16. Lakatos Jánosné / Süllős Lajos – 17. Berkó Katalin / Kerekes Ágnes / Tóth Endre / Zombory István – 18. Argüello Alejandra / Polák Zoltán (konzul) / Zaháné Lomniczy Alexandra – 19. Czanyó Adorján – 20. Gosztonyi Imre / Lányi András / Szalay András (MO) / Szentpétery Juti / Szilyássyné Makkos Erzsébet / Tasnády-Szűts Andrásné / Vass Miklós (MO) – 21. Rimanóczy Ádám – 23. Gubareffné Hann Gerda – 24. Bianchiné Fülöp Kati – 25. Emődy András (MO) – 26. Bánffy Zsófi / Magyar Krisztina – 27. Nagy Péter (MO) – 29. Haller Mátyás / Pataky Valéria – 30. Bauerné Vágó Csilla / Haden Richárd / Holzmann Éva / Honfi Krisztina / Papp Gábor / Pók Paula – 31. Filipánics Albert / Németh Daniel

Isten éltesse az ünnepeltjeinket! ¡Feliz cumpleaños!

Megvolt a Jubitábor beszámolója!

Május utolsó szombatjára tűzték ki a cserkészetek a nyáron lezajlott Jubitábor vetített képes beszámolóját. Nagyon kíváncsi voltam rá, mivelhogy a táboron nem vettem részt.

Mind gyerekeim és barátaim elbeszéléseiből, mind az újság cikkeiből tudtam már, hogy a tábor nagy élmény volt, hogy rengeteg érdekes és egyedülálló program volt napirenden. Mesélték, hogy bár nem volt előre kinevezett állandó szakács, hála a lelkes és mindenre hajlandó vezető-áltábornak a kaja bőséges és nagyon finom volt. Hogy kialakult egy nagyon kellemes, barátságos légkör a tagok és a vezetők között, és hogy a hideg és eső ellenére mindenki jókedvvel és segítőkészen állt hozzá a nehézségekhez.

Ezt a pozitív, optimista, cserkészes jó hangulatot tükrözte a beszámoló is.

Élvezet volt látni, hogy 10 napon keresztül közel száz cserkész, négy különböző földrészről, fiúk-lányok, 10-től 60 egy-

néhány éves kor között milyen összhangban tudnak megenni! Ez a cserkészlet varázsa és nagy értéke.

A vetítés előtt Lajtaváryné Benedek Zsuzsi dinamikus, ötletes és nagyon szellemes játékokkal vidámította a közönséget.

Nt. Tóth Kristóf rövid fohásza után a két csapatparancsnok, Szeley Cynthi és Kerekes Marci elmesélte, hogy hogyan érezték magukat a táborban, mint áltábor-parancsnokok...

A beszámoló összeállításának oroszlánrészét Zólyomi Kati vállalta. A nagy munkában segítettek neki Demes Sanyi és Feri, Bonapartian Dani, Hajdú Attila, Lomniczy Mátyás és Attila, és Mattiauda Lucila és Santi. Nagyon ötletesek és szellemesek voltak a „beszúrt” reklámok, a hirdetések, a tervezett programok bemutatói. Megtudtuk, hogy a fiúk készülnek egy tutajútra és a lányok egy kalandos hegyi túrára.

A közel 900 képet nem kronologikus sorrendben mutatták be, mint ahogyan általában szokták, hanem a hangulatok szerint csoportosították. Ezért tűnt néha úgy, hogy ismétlődnek az események. (És ez által bizony hosszúra is sikeredett! De minden résztvevőt látni kellett! Szerk.)

A vetítés után mind, akik jelen voltunk kimentünk a tenispályára. Az egyik ciprusfa tövébe Mattiauda Luncsi, Zaha

Cserkész-lelkészünk Nt. Tóth Kristóf indító fohásza

Paula és Lomniczy Attila elásta az üveget, amiben a tábor résztvevőinek fényképe volt. A rövid kis szertartás után mindnyájunknak nagyon jól esett a várva várt rostonsült hamburger!

Gratulálok a szervezőknek, a rendezőknek, és hálát adok az Istennek, hogy vannak szolgálatkész, lelkes vezetők, akiknek szívügyük a cserkészlet és hajlandók minden szabadidejüket e nemes célra szánni!

Jó munkát! Szeretettel,
Zaháné Lomniczy Alexandra

A jókedvű, "beöltözött" résztvevők - és (lent) a "vidámító"

vonatkozó cikke;

- A különböző dátumcserék a téli szünet körüli sok változás miatt, amivel az argentin hatóságok leptek meg bennünket;
- Továbbra is vezetni kell a pontosságot az osztályfűzetben;
- Nagyon jól működik továbbra is az óvoda, könyvtárával együtt, és észlelhető a haladás;
- A túl nagy Füge és Eper csoportokból keletkezett egy harmadik: a Mandula csoport;
- A Szent László által rendezett pályázaton (az 56-os forradalom 50. évfordulója) a ZIK-ből 6-an vettek részt;
- Az Apák-napi sorsjegyek eladása nagyon jól ment;
- A 2007. évi naptár.

(HKZS)

REJTVÉNYPARÁDÉ

MEGFEJTÉSÉT KÉRJÜK KÜLDJE SZERKESZTŐSÉGÜNKBE.
A helyes megfejtőket a HKK értékes könyvekkel jutalmazza.

Előző rejtvényünk megfejtése NABUCCO. A megfejtők: v. Ferenczy Lóránt; Ladányi Enikő / Redl Isabel, és Ing. Szilágyi Péter. Gratulálunk! És várjuk őket, hogy átvegyék a HKK könyvtárban jól kiérdemelt jutalmukat.

Húzza át!

Keresse meg fejtőrőnkben az alábbi szavakat, és mind a nyolc irányba haladva rendre húzza át őket, utána olvassa össze folyamatosan a hat megmaradt betűt! Ezek több, főként az USA-ban és Nagy-Britanniában használatos angolszász űrmértékegység nevének alkotják. **Készítette: Prof. Hadnagy Sándor, Kolozsvár (2)**

T	I	D	Z	U	B	G	Ó	T	I	K	A	S	AKTÍV,
H	K	A	R	C	S	Ú	L	C	G	R	T	I	ALABÁRD,
A	Ő	T	N	I	H	A	N	S	M	Ó	Ű	V	ÁRNYÉK, ÁS,
R	L	M	B	A	P	E	T	I	E	Z	R	Ö	BAGATELL,
É	Ű	A	P	Ő	R	N	J	N	L	S	B	T	BECSÜL,
V	T	É	B	R	Ú	E	Ű	O	E	A	I	L	BŐ, BUZDÍT,
L	G	A	Ö	Á	J	S	Y	S	G	L	G	Á	CSINOS,
Ü	P	D	G	F	R	Z	G	A	J	O	A	R	DÖRREN, ELEM,
S	L	Á	Ő	G	Ű	D	T	Z	E	S	Z	N	ELŐKELŐ, ÉP,
C	Ó	T	N	K	A	E	Í	O	G	Á	O	Y	FAGGAT, FŰ,
E	R	E	Á	T	L	F	P	É	Y	M	L	É	GÉP, GÓTIKA,
B	A	V	S	L	V	H	A	T	Á	R	N	K	GYÚJT, HATÁR,
V	Í	T	K	A	Ö	E	L	Ő	K	E	L	Ő	HINT, HŐ,

Így élünk, éldegélünk . . .

(levélrészlet Magyarországról)

Már nyarat írunk, de idáig csak esőzések voltak hideggel. Néhány nappal ezelőtt még volt olyan hely az Alföldön, hogy éjjel fágyott, aztán hirtelen felszökött 31 fokra melegre! Ilyen időre még az öregek sem emlékeznek! Estére kicsit enyhül, de éjjel-nappal szirénáznak a mentők, viszik a sok szívest.

Vihar utáni csendes szemlélődésnek, amolyan károk feletti kesergésnek jellemezhetném leginkább a hazai közhangulatot, amit még a futball-világbajnokság láza se tud feledtetni. Lassan, de biztosan, betűről betűre beigazolódnak mindez, amit a Fidesz néven ismert ellenzék jósolt. A megszorításokról szóló dermesztő híreken edződik most a lakosság. Egyik nap 30%-os gáz-áremelést emlegetnek, másnap tandíj bevezetését, harmadnap általános forgalmi adó növelést. És ez így folyik vég nélkül. Egyik szakértő a másik kezébe adja a kilincset a TV-stúdiókban. Mi pedig azt kérdezzük csendesen: Hol voltak ezek a szakértők választások előtt?

Szívem szerint Cicerót idézném, aki Hannibál csapatának híreire így figyelmeztetett: *Hannibal ante portas* - vagyis: Hannibál már a kapu előtt... Esetünkben Hannibált az állameszékelő kell behelyettesíteni. A kormányoknak tehát pénzt kell fakasztani - a föld alól is. Pénzkeresés folyik minden szinten. Legújabb hírek szerint el kívánják adni a belváros szívében lévő patinás minisztériumi épületeket. S valahol a külvárosban építenek egy minisztériumi negyedet, olcsóbban... Ha így folytatódik, még azt is megérhetjük, hogy az országházat megveszi egy olaj-sejk... Itt már minden megtörténhet - vélik sokan. Ami az „új” kormányt illeti: régi-új arcok kerültek elő, más szereposztásban. A kormányban s annak holdudvarában olyan férfiak s hölgyek szerepelnek, akik egyszer már leszereltek... Így aggódva találgatjuk: vajon mitől tudnak most többet, jobbat? Leginkább egy kártyakeverési aktszhoz hasonlatos az új felállás. Egyedül Gráf József földművelésügyi miniszter tartotta meg posztját. Jólások szerint százezres elbocsátások lesznek a közalkalmazottak körében. Homályos utalások történnek egy újabb egészségügyi hozzájárulásra, amit állítólag mindenkinek fizetni kell! Az ezer fő alatti településeken meg kívánják szüntetni az önkormányzatokat s a kicsiket a nagyobb településekhez akarják csatolni, hogy ezzel is spóroljanak.

Mindezeket konkrétan nem tudom megerősíteni, mert ezek a hírek amolyan kősa sajtóhírek, amelyeket „előkészítő hírek” tudnék jellemezni... A kormány illetve a miniszterelnök úgy beszél, mintha mindez a világ legtermészetesebb dolga volna. Mintha nem is történt volna választások és ellentétes tartalmú ígérek. A koalíció konyháján élő sajtó pedig, a jutalompecsenye után, még az ujját nyalogatja. Jobbnál jobb s zaftosabb eseményekkel halmozza el a lakosság szenzációkra fogékony részét. E célból sztárokat kreáltak, akikkel bármit tudhat meg az átlagpolgár: Melyik sztárnak szobek a melletti? Vagy ki kit csalt meg s hogyan a botcsinálta újdonságok közül.

Ami az áremelésekkel kapcsolatos tudósításait illeti, azt igen frappánsan, röviden elintézik azzal, hogy a kormány reformot hajt végre. Ma a „reform” szó a bűvös szó, amivel mindent be lehet takarni. Reform árkiegészítéseket hajtanak végre. Reformcélok megvalósítását tűzik ki célul, stb.

Hová lett a pénzünk? - Néha-néha azért más érdekes hírek is nyilvánosságot kapnak egy villanásra, amiből aztán kiejlik, hogy hová is tűnhetett el a pénzünk... Ilyen hír az, hogy a főpolgármesteri hivatal által bérelt OPEL terepáró, üzemanyag elszámolási bizonylatok szerint 100 kilométeren több mint ezer liter benzint fogyaszt! Szívesen írnék hozzá neveket is, hogy kik azok a „gyorshajtók”, akik ilyen fogyasztást tudtak kihozni ebből a világmárkából, de nem tehetem, mert a jogharmonizációs eredményeinknek köszönhetően ezzel már személyiségi jogokat sértenek meg, s bizony az én pénztárcám ezt a procedúrát nem bírja ki. Így csak azzal zárhatom ezt a világra

szóló eredményt, hogy a rendőrség vizsgálódik... De ide sorolhatnám a 100 millióért épült pontonhidat, amivel Pestet és Budát kötötték össze egy napra! Említhetném az ugyancsak százezeres korcsolyapályát, amit a parlament elé építettek néhány napra. De mondhatnám a dunaparti homokozót is, és a virágórát is, ami elfedve áll a városliget sarkán, félig kitérve homokkal, ugyancsak százezeresért. S hol vannak még azok a „jó ismerősök”, akik hatástanulmányokat írtak, szintén tízezeres jutalmazás fejében a kormányoknak. S lám, a sok jó tanulmány ellenére mégis ide jutottunk! És akkor a rekordösszegű autópálya-építésekéről még egy szót se szóltam... Úgyhogy élünk, éldegélünk, csak egyet nem szabad: kérdeznünk! Azt, hogy hová is lett a pénzünk? Ha valaki mégis idáig vetemedne, az nyomban szélsőséges - és a társadalomra veszélyes lesz!

Mint arról korábban már hírt adtam, megkezdődött a „milliárdos bróker” néven emlegetett sikkasztás tárgyalása. Amit pestiesen *koccintós tárgyalásként* is emlegetnek, figyelemmel arra, hogy a fő vádlott, Kulcsár Attila (álbróker) s Jegessy András (a belügyminiszter asszony férje) igen jó hangulatban koccint egy sajtófélvételre... Erről az ügyről csak annyit: folyik-folydogál. Ügyvédek teszik a dolgukat. A vádlottak, ügyvédek tanácsára, hol nyilatkoznak, hol nem. A tárgyalást berekesztik, folytatják, új bizonyítékok kerülnek elő, amit a vádlottak nem ismernek el. Más bizonyítékok viszont elvesznek. A védők új szakértőt kérnek. Újabb szakértői vélemények születnek. Aztán újra ügyvédek jönnek s papírokat lobogtatnak, paragrafusokra hivatkoznak. Újabb milliókért pótnyomozást folytatnak. Ügyészek vakaróznak, mintegy bizonyítva azt, hogy a fiskális élet él és virágzik Magyarországon.

Ezt a tényt látszik igazolni az is, hogy beindult a vecsési számlagyár néven elhíresült sikkasztássorozat tárgyalása is, ami arról nevezetes, hogy Vecsésen létrehoztak egy számlákat gyártó céget. No, látom, ezt bizony lényegretörőbben kell megmagyaráznom, mert a hely kevés, a történet pedig hosszú.

Szóval: Vecsésen összejött néhány derék ember, akiktől fiktív (hamis) számlákat lehetett vásárolni jutányos áron. A számlákat hajléktalanok nevére alapított cégek címen bocsátották ki. Számszerint százhusz ilyen, soha sem működő céget „alapítottak”. A fiktív számlák összértéke eléri a tíz milliárd forintot! S itt jön a lényeg: ezeknek a számláknak az alapján a „cégtől” számlákat vásároló kuncsaftok csökkentették adójukat és még forgalmi adót is igényeltek vissza az államtól. Tehát igazi hazafias cselekedetek sorozatáról van szó!

Mindez évekkel korábban történt, de csak most, a választások után volt szabad megkezdni a tárgyalást, tekintettel arra, hogy az egyik „számlagyári” alapító tag korábban jeles szocialista képviselő volt, és ily módon a tárgyalás hátrányosan befolyásolható volna a választási eredményeket... Gondolom az indoklás odaát Argentínában is magától értetődik. Mi ugyanis egy jogállamban élünk! Ahogy ezt felénk szokták mondani: Magyarország nem egy latin-amerikai banán-közársaság! A mi legfelsőbb bíróságunk elnöke pedig olyan magas kitüntetést kapott már, hogy Bonaparte Napóleon is megirigylhetné volna... Ezek után rossz az, aki rosszra gondol...

Más elszomorító, szívet keserítő dolgok is történtek velünk. Majdhogynem félár-bocra kellett engedni a nemzeti lobogót! Az történt ugyanis, hogy Horvátországban a horvát hatóságok elrendelték a horvát tengerparton engedély nélkül épített villák bontását. És bizony ez ügyben a magyar politikai élethez igen közelálló személyek is áldozatokká váltak. Ha a hírek igazak, akkor tanácsadók és szakértők 10-50 millió euró értékű villáit is összedöntötték a nagy erejük bullidózerai. Ezek után gondolom már senki sem csodálkozik, hogy nyomban bekérítették a horvát nagykövetet a külügyminisztériumba. Ennek eredményeként viszont

nyilatkozatot adott közzé a horvát miniszterelnöki hivatal, idézem: „A törvény előtt mindenki egyenlő”. Hát bizony ez a kijelentés igen komoly megütökzést váltott ki a szocialista erkölcsökön nevelkedett uralkodó osztályban és a jószívű sajtó berkeiben. A mi vezetőink ugyanis ilyen földhözragadt állásfoglaláshoz nincsenek hozzászokva. A vezető sajtó barbár cselekedetéről beszélt...

Homlokegyenest más a vezető elit véleménye a sokat emlegetett második világháborús Turul-madaras emlékü ügyében. Alig telik el hét, hogy az SZDSZ hangadói ne követelnék az emlékmű azonnali lebontását, amit részben közadakozásból, részben a kerület támogatásával emeltek. Szomorú, de sajnos tény: az 5%-os SZDSZ ma olyan befolyással bír a magyar közéletben, mint hajdanán a hírhedt, Rákosi által életre hívott AVH szervezet. De talán erről majd máskor, többet és alaposabban... Lényeg: a háborúban elesettek hozzátartozói fel vannak habordva az SZDSZ hangadók magatartásán.

Hasonló skandalum van készülóban az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulója alkalmával meghívott vendégek körével kapcsolatban is. Sólyom László köztársasági elnök meghívta az olasz köztársasági elnököt, Napolitano urat, aki 1956-ban az olasz kommunista párt tagjaként üdvözölte a szovjet csapatok bevonulását! Ez ügyben a világban szétszóródtok 56-os magyar emigránsok máris tiltakoznak a meghívás ellen, s várhatóan nyilvánosságot kérnek minden magyar médiától. Kérve azt, hogy adják közre Napolitano úr nem kívánatos vendég nálunk!

Szólni kell újból a madárinfluenzáról is - ami mégiscsak ideért hozzánk. Bács-Kiskun megyében egy baromfitelepen ütötte fel fejét a kór. Ennek nyomán százezerrel ölik a szárnyasokat a zárolt körzetben. Ha a hír igaz, az Unió besegít a károk megtérítésébe, amelyek eléri már a tizenegy milliárd forintot. De hogy mi lesz az elvesztett üzleti kapcsolatokkal, kik lépnek a helyükbe, erről nem szól a fáma. S itt most egy picit a pletykáknak is teret kell engedni, a „nem zörög a haraszt” közmondás szellemében... Madarak csiripelik, hogy bizony nem véletlenül pont itt a mi térségünkben (Románia, Magyarország) fertőz a madárinfluenza! Egyesek gazdasági bűncselekményeket sejtene a dolog mögött. Mialatt ugyanis a mi állatállományunkat elpusztítják, a régi tagállamokban virágzik az ágazat...

Kellemetlen incidens történt magyar turistákkal Szlovákiában. Pozsonyban a szlovák hatóságok őrizetbe vettek egy szekszárdi és egy győri középiskolai tanárt, mert diákjaiknak előadást tartottak egy templomban a templom történetéről, magyarul. A vád: engedély nélküli idegenvezetés volt! A magyar külügy tiltakozott, s a szlovákok elnézést kértek... Ezekből az apró hírekből azért ki kell tudni olvasnunk valamit. Ha mást nem is, azt mindenképpen, hogy szomszédaink részéről dübörög a jóindulat... A Trianon óta tartó pofozóbabu szerep továbbra is működik. Szlovákia okán egy picit ki kell tekintenünk a határon túlra. A szlovákiai választásokon meglepően jól szerepelt a Magyar Koalíció pártja. Ami egyértelműen a magyar képviselők iránti bizalmat jelzi. A Bugár Béla vezette párttól nem először hallunk dicséret szavakat a Szlovákiába szakadt magyaroktól. Itthon már olyan viccelődések is hallhatók, hogy „haza kell hozni Bugár Bélát, akkor talán rend lesz Magyarországon”.

Végezetül egy régebbi adósságot szeretném törleszteni. Ígértem, hogy beszámolok az USA-ból hazatelepült Tom Kenedy tragikus halálának fejleményeiről. Nos röviden: a gyilkos gázolót nem találta meg a rendőrség. Az ügyet lezárták.

S hogy valami szívderítőt is mondjak búcsúzóul, egy székely viccel - zsörtölődéssel - zámam soraimat: „Nem elég, hogy a háborút elvesztettük, most még Romániát is hozzánk csatolták.” A következő híradásig, Barkuti Jenő, Bátaszék

TRIANONI TÜNTETÉS

Manapság mindenki számára világos, hogy az I. világháború után a győztes hatalmak által kikényszerített egyoldalú trianoni békeszerződés az összmagyarság tragédiájához vezetett. Magyarország területének kétharmadát elvesztette, a magyarok egyharmada idegen állampolgár lett. A határokon túl, a Kárpát-medencében még 2,5-3 millió vegetáló magyar él hátrányos megkülönböztetésben, másodrangú állampolgárként.

A Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom június 4-én több száz honfitársával együtt, a Trianon palotában emlékezett a történelmi Magyarországot a térképekről leradírozó diktátumra. A sors rendhagyó kegyének köszönhetően ebben az évben Pünkösöd

Gyülekezés a Versailles-i királyi palota kapuja előtt

ünnepe egy időbe esett a trianoni diktátum aláírásának napjával. Részben ennek köszönhetően sokan jöttek. Lélekemelő volt látni a Kárpát-medence minden tájáról, sőt a tengeren túlról is seregülő fiatalokat, idősebbeket, családokat, szervezetek képviselőit, akiket egyazon cél vezérel: igazságot Magyarországnak 86 év után!

A lelkes tömeg

A francia lakosság egyébként kíváncsian kísérte rendezvényünket, többen lelkesen érdeklődtek céljaink iránt, sőt csatlakoztak a felvonuláshoz. Gyülekeztünk a versailles-i királyi palota kapuja előtt, nemzeti lobogókkal és Árpád-sávós zászlókkal. Majd megindult a menet Trianon-kastély felé, példamutató elszántsággal és fegyelemmel. A történelmi épületek visszhangozták a „Vesszen Trianon!”, „Justice for Hungary!”, „Nem, nem, soha!”, „Ria-ria Hungária!” jelszavakat, amiket teli torokból, mintegy 800-an, 1000-en skandáltunk! Nyílnak sorban az ablakok, hol a „vesszen Trianon” harsog - írja Pápai Szabolcs, Győrből.

Már közelednek a célhoz!

A konferenciateremben, 16 óra 32 perckor, a trianoni diktátum aláírásának időpontjában a Himnusz eléneklésével kezdtük. Úgy érezzük, 2006. június 4-én, 86 keserves, vérverejtékes év után a magyarság végre Trianonban törlesztett. Érdemes volt! (Fábián Tibor, a HVIM nagyváradi szervezetének elnöke beszámolója nyomán HKZS)

CSAPÓ ENDRE: A SZOBORPARK...*folyt. az 1. oldalról*

Helyben vagyunk ezzel az „újbaloldalisággal”, ami az angliai politikai térségben azt tartalmazza, és azért új, mert a Labour Party, ami ugyebár munkáspárt lenne, legalábbis neve után következtetve, immár a neoliberális eszmerendszer elvét vallja. Ami pedig mindenben azonos a globalista nemzetköziséggel, a tőke terjeszkedése előtti minden korlát lebontásával.

Tony Blair Népszabadságban említett „médiajelenléte” arra utal, hogy az angol média népszerűsíti, amire nagy szüksége van, mert szocialista pártja szocializmust komolyan valló elvtársai a munkásosztály árulójának tartják. Helyben vagyunk - „e kettőt Gyurcsánynál is kipálhatjuk”, vagyis Gyurcsány is élvezi a „legmodernebb PR-technikák tudatos alkalmazását és a heveny médiajelenléte, valamint a döntés-hozatali hatékonyság és a politikai siker érdekében centralizált pártvezetést”. Ha ez így mind megvan, tessék már mondani, mi hiányzik neki, ennek a blairi Gyurcsánynak abból, amivel **negyven éven át bővelkedett Kádár János a hatalom csúcsán?** Az a többlet sem megvetendő, hogy a New York-i gazdák bőkezűbbek és főleg kesztyűs kezűbbek, mint a moszkvaiak voltak.

A Népszabadság cikkírója örül annak, hogy az MSZP nem szerzett abszolút többséget a parlamentben, így fennáll „a koalíciós partnerrel való programegyezkedés kényszere”. Érthetőbb: a koalíciós kormányban ismét az SZDSZ programja fog érvényesülni, azon túl is, hogy Gyurcsány, mint szabadjára eresztett üzletember, vérbeli neoliberálista. Nocsak, ki ne mondjam, hogy **Magyarországának SZDSZ-kormány leend.** Ebben pedig az a lényeg, hogy így kell megfelelni a külföldi elvárásoknak.

A XX. század arról szól, hogy a világ nagy hatalmi felépítésében változás következett be. Megszűnt az a világrend, amelyben méretes hatalmak összefogtak egy vagy több másik hatalom ellen, majd ismét szövetkeztek más föllállásból. Kis országok szenvedtek ettől rendszerint akár függetlenségük, akár vesztes oldalon viselt szövetség miatt. Volt részünk benne. Egyre nagyobb háborúk egyre nagyobb hatalmi koncentrációt hoztak létre, kiterjesztve befolyásukat a világ minden országára. Mind ennek következtében **hasonulni kell minden országnak a „politikailag korrekt” minta szerint** politikai és gazdasági szerkezetében. Nyugaton már régen kialakult politikai téren a két párt (pártkoalíció) egymást

váltó rendszere, amely két oldal egyazon gazdasági filozófia szolgálatában áll. Az pedig a szabad piac elve, a liberalizmus. Kellő nagyhatalmi vezérlés mellett vették fel ezt az irányzatot a szovjet ellenőrzés alól mentesített közép-kelet-európai országok az egypárt-diktatúra önvégezte átalakulásával.

Magyarországon az átalakulást elvégző párt mellett zivizesen lát a nagyhatalmi akarat egy másik pártot, a minta lehet az, ami Nyugat-Európában szokásos. Előbb a Magyar Demokrata Fórum ígérkezett erre a szerepre, de kormányzati ideje sikertelenségei miatt megbukott. 1998-ban a Fidesz jelentkezett, jó nagyhatalmi fogadtatást kapott, és a honi liberális kapitalista média is támogatta. **A Fidesz azonban nem felelt meg a követelményeknek.** Elfogadta és magáévá tette támogató táborának nemzeti érzésű, részben keresztény szellemű, nagy részben a kommunizmust ellenző, a kizsákmányoló nemzetközi kapitalizmus érdekében történt privatizációt elítélő magartását. Négy éves eredményes és népszerű kormányzás után éppen csak sikerült a baloldalnak leváltania, attól kezdve, ami erő és ármány bevezethető volt, azt a Fidesz és Orbán Viktor ellen fordították. A liberálbolszevista kormányzat négy éve más egyébről vajmi keveset szólt, minden megmozdult a nemzeti oldal ellen.

Gondoskodni kellett egy másik ellenzéki pártról, amely nem hajlik jobboldali „szélsőségek” felé. Előbb próbálkoztak egy „centrum” párttal, Kupa Mihálylyal, sikertelenül. Azután **megkísértették a Magyar Demokrata Fórumot**, Dávid Ibolyával, sikerrel. A sajtó népszerűségi listája első helyére kerül a kis párt jelentéktelen elnöknője. A média kiemelten foglalkozik a pártjából a nemzetieket szorgalmasan kiszorító elnöknel.

Diadallal jelenti Bugyinszki György a Népszabadság április 25-i számában: „A magabiztos koalíciós győzelem ellenére a legtöbb értékelés az első forduló óta másról sem szól, mint Dávid Ibolya önértékességéről és a Fidesz abszurdításoktól sem mentes politikai agóniaféleségéről.”

Azután, hogy vitatható módon összejött neki a szükséges 5 százalék, így pártja negyediként bekerült a parlamentbe. Kifizetődött részére, hogy átkozta, gyalázta Orbán Viktort és pártját, éveken át. Két éve már, hogy feltették neki a kérdést Sydneyben, amire válasza most vált hazugsággá, átállt maradék híveivel a baloldalra, **fizetségül 11 képviselői helyet**

kapott pártja részére, és nagy jövőbeli kilátásokat.

Ennek az MDF nevet viselő társaságnak lesz a feladata betölteni azt a szerepet, hogy váltópárja (lojális ellenfele) lesz a baloldali koalíciónak, hogy demokratikusnak nézzen ki a magyarországi pártpolitika. Dávid Ibolya már tudja, hogy „földindulásszerű változások várhatók a jobboldalon”. Most már ő maga mondja el, hol áll. **„Ezt a választást nem a koalíció nyerte meg, hanem az ellenzék vesztette el”** - mondta egy televíziós műsorban Dávid Ibolya, a Magyar Demokrata Fórum elnöke. Szerinte ennek fő oka a Fidesz elmúlt négyévi politizálása, „amely nem járható út”. „A Fidesz messze került a magyar és az európai hagyományoktól, és olyan vakvágányra került, ahol nem voltak válaszok. Egy jobboldali párt nem lehet tőkeellenes, magántulajdonellenes, külföldellenes, nem kokettálhat a szélsőségekkel, nem lehet bankellenes” - mondta Dávid Ibolya. Mint valami rögeszmés, megbízói által összeállított nyolc pontba szedett pártprogramját, meg önmaga miniszterelnöki pozícióját akarta elfogadtatni a Fidesszel annak fejében, hogy leereszkedik hozzájuk.

A választási számmisztika és bolszevik politikai rafinéria következtében sorsdöntő, talán a nemzeti oldalra tartós időre keserveket hozó szerepre tett szert Dávid Ibolya, aki, ha nem kapja meg az 5 százalékot, már csak rossz emlék lenne. Most bekerült a sikeresek táborába, ahol a legfőbb feladat Orbán kikészítése. **„Orbán tűnjön el!”** - mondja Kuncze. „Vége az orbanizmusnak” - írja Lengyel László, mint politikai szakértő. Persze ÁVH nélkül most nehezebb helyzetben vannak, de hogy mindent belevetnek ebbe a gyűlöletkampányba, abban biztosak lehetünk.

A nemzeti oldal nehéz idők előtt áll, és politikai vonalon védekező erőt csak a Fidestől várhat. Lesz mellette még sok felbuzdulás, kezdeményezés, de ha avval indulnak, hogy a jobboldal szétrágásából akarnak fészket rakni, akkor - akarják-nem akarják - azt teszik, amit az ünnepelt hölgy oly szorgalmasan elkövet.

Ennél is többről van szó. **A szoborpark örökkévalóságnak szánt ércalakjai megelevenedtek,** és felkészültek megvalósítani a monetár-diktatúrát. És másságosak lesznek a magyarok saját hazájukban, a másságosoknak kijáró politikai előjogok és sérthetlenség *nélkül*.

A földön semmi sem örök, csak...

Nincs örök napfény
Nincs örök ború.
Nincs örök béke,
Nincs örök háború.
Nincs örök boldogság,
Nincs örök szomorúság,
Nincs örök szerelem.
Csak egyetlen egy örök létezik:
A szülői szeretet.

Örkényi Bonta István

ESEMÉNYNAPTÁR: Lásd Spanyol rész utolsó oldalán

“Velada Polaco-Húngara”:

Így szólt a meghívó erre a zenés estélyre, **június 6-ra**, amit a lengyel és a magyar nagykövetségek támogattak, magyar és lengyel művészek közreműködésével.

Az idő esőre állt, szerencsémre, mert így taxival 19 órakor megérkeztem. Már a lépcsőházban feltűnt, hogy idős, vagy bottal sántikáló emberek özönlöttek felfelé a 2. emeletre, mert a lifteknél hosszú sor várt. Mire kicsit lihegve felérkeztem a szépen kivilágított díszterembe, az ülőhelyek már színültig megteltek. Mindenki előre tolongott. Az első 4 sor még üres volt, de ott egy hölgy utunkat állta. Azokat, akiknek a neve az ő listáján nem szerepelt, az oldalfolyosókra irányította, ahonnan állva hallgathatták a hangversenyt. Szerencsés esetben, ha 20 óráig, a koncert kezdetéig a (mind magyar) névre szóló székekre meghívottak nem jelentek meg, az oldalt állók elfoglalták ezek helyét. Ilyen szerencsém volt nekem is.

A hangverseny óriási sikert aratott. Senki, az egyre szaporodó álló publikum sem tántorodott el és viharos tapssal hálálta meg mind a magyar, mind a lengyel zeneszámokat. **A hallgatóságban a magyarok sajnos gyéren voltak képviselve.** Érthető, mert az estély a lengyelek Ünnepi hetének fontos részét képezte és jó előre kitűnően volt beharangozva, hirdetve. Ezen kívül az Asociación Cultural Argentino-Polaca de Buenos Aires sokkal nagyobb létszámmal rendelkezik, mint az Ars Hungarica. A sikerhez legfőképpen az estély zenei rendezőjének, **Sylvia Leidemannnak gratulálunk**, aki az Ars Hungarica zenei igazgatója. Kezembem a nyomtatott programmal és a lengyel szövegek spanyol fordításával beszámolok nektek lapunk spanyol SP 3. oldalán a dalok szépségéről és történelmi háttéréről. Ezek a dalok és szövegek a **lengyel-magyar több évszázados barátságról**, közös múltunkról tanúskodnak.

A “Velada” előkészítő rendezőségének viszont szeretnék egy magyar közmondást a figyelmébe ajánlani: **“Sok bába között elvész a gyermek”.**

Bonczos Zsuzsa

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

A HUNGÁRIA EGYESÜLET 2006. MÁJUSI KÖZGYŰLÉSÉRE beadott ÉVI JELENTÉS (2005. január 1-től 2005. december 31-ig) alapján összeállított beszámoló:

Az 1976-ban alapított Hungária Könyvbarátok Köre rendszeresen működik továbbra is. A 2005. év folyamán a **beiktatott magyar könyveink száma 5194-re** emelkedett. Ez a szám megtévesztő. Sokkal több könyvvel rendelkezünk, azonban iktatásuk két fő akadályba ütközik.

Egyrészt, az állomány azért mutat csak csekély növekedést, mert nincs megoldásunk átnézésükre, de főleg elhelyezésükre. Helyemegtakarítás céljából sok kötetből álló, értékes sorozatokat már egyesítettünk és áthelyeztünk a kis ún. „bagolyszobába” a félelemlen. Az így nyert helyre kerülhetnének újonnan iktatott könyvek.

Másrészt azonban nem győzzük földolgozni és iktatni az új anyagot. A Magyar Köztársaság nagykövetsége hirtelen folszámolta egész könyvállományát, amiért Grabner András segítségével kamiont béreltünk és elszállítottuk a könyveket a Cserkészházba. Ott Lomniczy Mátyás jóvoltából tudtunk rögtönzött elhelyezést biztosítani az irdatlan mennyiségű könyvtömeg számára. A lerakásban cserkészfiúk is spontán segítettek. 142 különböző nagyságú doboz és láda könyvről volt szó, hozzávetőlegesen 8-10 köbméter tartalommal.

Az év végi vásár előtt két hónappal a Cserkészházból kilakoltatták a könyveket és azóta ideiglenesen itt-ott helyezhetők csak el, minden biztonság nélkül, bárki hozzáférhetőségével. Közben állandó jelleggel, de sajnos igen lassan tudunk csak az átnézésükkel és selejtezésükkel haladni.

A könyvtárra **önkéntes emberórákat szánó személy** csupán három: 1976 óta az alulírottan kívül 1980 óta változatlanul **Kádárné Bonta Anikó** az első számú munkaerő. Munkája mintajellegű és nélkülözhetetlen. Alkalmilag bedolgozik **Schirl Klári** is. Mindkettőjüket hálás köszönet illeti.

Az egyéb **adománykönyvek** tömkelege is növekszik. A **helyhiány** krónikus. A **fölös példányok** elhelyezése nem megoldható, és kizártá válik a szakosított dolgozás a minket fölkereső érdeklődő felek kiszolgálása mellett.

Egyéb iktatott állomány:

- Magyar tárgykörű de nem magyar nyelvű könyveink: spanyolul 233, németül 187, angolul 139, franciául 41, portugálul 8, olaszul 2, románul 1.

- Videotéka 340

- Az év folyamán kikölcsönzött könyvek 666

- Kikölcsönzött videokazetták 78

- 2005-ben 6 új tag iratkozott be könyvtárunkba, és 3 átmeneti jelleggel.

Megjegyzések:

- **Az olvasók száma** folyamatosan csökken. A beiratkozott könyvtártagok közül 12-en haláloztak el a három utolsó év alatt. Ezen kívül számos család visszaköltözött Magyarországra, és ez a körülmény szintén gyéritette az olvasók körét. **A fiatalok sajnos nem jelent utánpótlást.**

- **Adódik sok érdeklődő**, valamint a Magyar Köztársaság nagykövetsége által is hozzánk átirányított látogató (többnyire magyarul nem beszélők), hiszen mi vagyunk az egyetlen olyan hely, ahol kielégítően kaphatnak választ kérdéseikre a legkülönbözőbb témakörökben. Ezen kívül máshol nem beszerezhető szótára és nyelvtankönyvre is sokan igényt tartanak.

- **Levéltári anyagok fontossága** változatlan, sőt növekvő. Így a könyvtár nemzetközi szerepe vitathatatlan. Sok érdeklődést kapunk az Internet világhálmon keresztül, főleg kutatóktól. A szükséges levelezést alulírott végzi.

Buenos Aires, 2006. május 24.

Haynálné Kesserű Zsuzsanna, s.k.

Könyvtárfelelős

haynal@fibertel.com.ar

Nagyszerű közép-európai barokkzene hangverseny

Utolsó számunkban már spanyolul részletesen kitértünk erre a (május 15-i) történelmileg rendkívül érdekes hangversenyre, amelyet az Ars Hungarica szervezett és a szlovák nagykövetség támogatott. Dél-amerikai bemutatóként Ján Patzelt, pozsonyi zenész Castor et Pollux című opera-kantátája (1743) hangzott el, majd a soproni Wohlmuth János Miserere (1690) következett, Leidemann Sylvia összeállításában. Végül három áriát hallhattunk a Harmonia Caelestis-ből (Esterházy Pál, 1711). A korhű hangszeren játszó zenekart és a Coral Hungariát Leidemann Sylvia a szokásos szakértő módon vezényelte. A számos szólista mind kitett magáért. A közönség hosszasan és lelkesen ünnepelte a szereplőket. Gratulálunk az Ars Hungarica újabb, jól kiérdemelt sikeréhez! (Szekács Miklós beszámolója alapján összefoglalta HKZS)

Hősök Napja, Buenos Aires - 2006

Az argentinai magyar kolónia általános részvételével, május utolsó vasárnapján emlékezünk meg a Chacaritai Német temetőben elhelyezett „Hősök és Mártírok Fala” előtt ez emlékmű ötven évvel ezelőtti felavatásáról.

Az ünnepélyes zászlóbevonulások és az argentin Himnusz eléneklése után programszerűen a **Szent László Iskola** növendékei szavaltak, majd **Papp Jenő**, a „Hungária” Egyesület alelnöke az Argentínában született utódok nevében szólott a közönséghez. Megható szavakkal emlékezett meg az elődök kivándorlásainak okairól a szovjet megszállás miatt, és magyarságuknak küzdelmes megtartásáról.

Az eredeti fal

ellen Európa védelmében, és a modern időkben a kelet-németek külföldre utazásának lehetővé tételét, amely a „Berlini fal” leomlásához vezetett. Ezekért a németek a magyar hősokeket saját hőseiknek is érzik.

A **Zrínyi Ifjúsági Kör** tagjainak szaválását követően **Józsa Mátyás** magyar nagykövet magyarul és spanyolul beszélt. (a kivonatot lásd a szomszédos cikkben. Szerk.)

Nt. Tóth Kristóf református lelképásztor az egyházak nevében úgy magyar-, mint spanyol nyelven imádkozott.

A koszorúzás következett. A közelben levő német emlékművet megkoszorúzták, úgyszintén a magyar emlékművet.

Végül az Argentínai Német Intézmények Szövetségének képviselői viszonozásul koszorújukat az utóbbi előtt helyezték el.

A zárószavakat **v. Ferenczy Lóránt** mondta.

A magyar Himnusz eléneklése után kivonultak a küldöttségek a zászlóikkal. Ezzel ért véget a különlegesen ünnepélyes alkalom.

(v. Ferenczy Lóránt – MHBK - beszámolója nyomán összeállítva HKZS.)

A cikk képanyaga mind G-FOTO-tól származik. Köszönjük!

A német megkoszorúzott emlékmű

Ezután **Rudolf Hepe**, az Argentínai Német Intézmények Szövetsége alelnöke köszönte meg a több évszázados magyarnémet barátságot, kiemelve a magyarság harcát a tatárok és az ozmán törökök

v. Ferenczy Lóránt zárja az ünnepélyt

A megkoszorúzott Fal

A hagyományos emlékűnnepen, amelyen évente a haza hőseire emlékezünk, Józsa Mátyás nagykövet is megkoszorúzza a Hősök Falát a Chacaritai Német Temetőben. A magyar hősoke tiszteletére mondott tartalmas és szép beszédéből íme néhány ki-
vonat:

"Az I. világháború minden addiginál több áldozatot szedett.

1915-ben törvényt hoztak, hogy minden városban, községben állítsanak emlékművet, amelyre az elesett hősoke nevét felvéve emlékezzenek meg róluk. Ez 1917-ben törvény lett, és 1925-ben a napot (március 15. és augusztus 20. mellett) nemzeti ünnepé nyilvánították. - Aztán eljött a II. világháború, s tovább növekedett a hősi halottak száma. 1942-ben elrendelték, hogy a II. világháború hősi halottainak nevét is véssék fel az emlékművekre. Az 1945. május 27-i megemlékezés már nem számított nemzeti ünnepnek és 1946-tól elmaradt a hivatalos ünnepelés. - A hősi halott honvédek nem érdemelték végtisztességet. - Az emlékműveket többnyire nem döntötték le, de hagyták pusztulni, romlani. Sajnálatos módon mindez csak a magyar temetőkkel történt! A szovjet és a szövetségesek hősi temetőihez nem nyúlt senki.

1945 után 1989. május 29-én rendeztek először hivatalos megemlékezést hazánkban, 1990. május 27-e óta a Hősök Napja újból a megemlékezést szolgáló nemzeti ünnepnap. - Szent kötelességünk megemlékezni a XX. században, illetve az azt megelőző századokban elhunyt honvédő hőseinkről. - A hősoke közé tartoznak az egyszerű, mindennapi emberek, akik a XX. század világégeiseiben, a diktatúrák sötét, pusztító korszakaiban vesztették életüket, de hősoke a távoli múltban élt ismeretlen elődeink is, akikről soha nem szabad megfeledkeznünk, példaképeink ők, akiknek az emléket őrizni, ápolni kell. - **Emlékezni sosem késő, mert amíg nem rendeztük dolgainkat a múltunkkal szemben, addig jövőnkől sincs jogunk jót várni.**"

Nt. Tóth Kristóf és a 4-tagú német küldöttség

Végso tisztelegés

NEKROLÓG

vitéz Szinder Tibor volt ejtóernyős tizedes

Pécs 1925. X.11 – Buenos Aires 2006. I.30

Szinder Tibort szülei kicsi korától kezdve szigorú, szinte katonás magyar nevelésben részesítették. Nagybátyja után ő is a szakács-ipart választotta. Első munkahelye Budapesten a jól ismert Wagner-söröző volt. Itt dolgozott egészen az újonc-szolgálatá kezdetéig. Önként jelentkezett ejtóernyős levante kiképzésre, így katonai újonc-szolgálatra is rögtön a vitéz Bertalan Árpád ejtóernyős zászlóaljhoz vonult be 1943. október elején. Az ejtóernyős szolgálatot annyira megkedvelte, hogy kérte a kiváló minősítésére való tekintettel a végleges állományba vételét. Ennek nem volt akadálya.

v. Remete Imre eje. fhdgy. századában szolgált és vele is került ki az orosz harctérre. A harcokban meglepően kiváló bátor és merész katonának bizonyult. Minden önkéntes vállalkozási feladatra jelentkezett. Példátmutató hősies viselkedésével kiérdemelte a bronz, kieszüst és nagyezüst vitézségi kitüntetések és soron kívül a tizedesi előlépését is hamar elérte.

Biztosan kevesen tudják, hogy a magyar ejtóernyős alakulat volt talán az egyetlen, amelyik a II. világháborúban az 1945. május 8-i fegyverszünet után még május 9-én csaknem éjfélig kemény harcban volt az oroszokkal a Mura közelében, mert nem akart orosz fogságba kerülni. Szinder még ezekből a harcokból is kivette részét. Fáradhatatlan, mindig jó kedélyű katona volt, és hogy a háború végéig életben maradt azt csak a Mindenható kegyelmének köszönhetette. Argentínában szintén a vendéglátóiparban dolgozott. Volt önállóan és társas viszonyban is vendéglője. Azonban az egészsége a háborús igénybevétel folytán aránylag elég hamar leromlott. Nyugdíjba menetele után a Hungáriában, Omárnak nagyobb forgalmú napokon, hétvégeken még sokáig segített, hogy szűkös nyugdíját javítsa, de végül már ezt sem bírta csinálni, a lábai teljesen tönkrementek.

Kitüntetései alapján természetesen a Vitézi Rend is felvette tagjai közé. Nagy örömmel volt, amikor vitézzé avathattam. Itt ki kell emelnem, hogy annak ellenére, hogy csak minimum nyugdíja volt, minden tiltakozás ellenére - saját elhatározása és kérése alapján - az évi vitézi hozzájárulást mindig pontosan befizette. Pár nappal halála előtt még meglátogattam. Nagy örömmel újságolta, hogy Magyarországon élő egyetlen fia, Tibor pár nappal azelőtt még telefonon felhívta. A temetésén személyesen sajnos nem lehettem jelen, mivel haláláról nem értesítettek. A sors furcsa szeszélye által Dél-Amerikában élt utolsó ejtóernyős bajtársamat nem kísérhettem el az utolsó útjára. Az egyedülálló magyar ejtóernyős bajtársi szellemet élete utolsó napjáig hűen megtartotta. Méltó rá, hogy utólag most így emlékezünk meg róla.

v. Ladányi Domonkos, ejtóernyős bajtársa, Buenos Aires

Kivonulás - A Szent László iskola növendékei... és a 39.sz. Magyarok Nagyasszonya és 18.sz. Bartók Béla cscs.-ok

Embajada de la República de Hungría

Haynálné Kesserű Zsuzsanna részére
Buenos Aires, 2006. május 15.
Kedves Zsuzsó!

További felhasználásra és olvasásra át-
küldjük a Hungaria Club könyvtárának az
újonnan induló, háromnyelvű Magyar PEN
Bulletin első számát. A kiadvány magyar
regényrészleteket tartalmaz angol, német és
francia nyelven.

Mint ismeretes, mi magyarul írók és ol-
vasók, hosszú évszázadok óta egy önmagá-
ban véve csodálatos, gazdag, de mégis izolált
nyelvi szigeten élünk. Ez a nyelvi magány
nagyban megnehezíti, hogy üzeneteinket,
kulturánkat eljuttassuk a nagyvilágba.

Molnár Ferenc és Márai Sándor nemzet-
közi ismertsége és elismertsége, valamint a
kortárs szerzők közül Szabó Magda, Ester-
házy Péter, Konrád György, Nadas Péter,
illetve a 2002-ben Nobel díjjal jutalmazott
Kertész Imre sikerei egyaránt büszkeséggel
töltheti el honfitársainkat és a magyar kul-
túrát szeretőket.

A magyar irodalomról írnak és beszél-
nek, a magyar irodalom tényező lett. Ezt a
kedvező történelmi és irodalmi csillagállást
szeretné kihasználni a Nemzetközi PEN Club
magyar központja, hogy több nyelvre lefor-
dítva segítse elő kortárs irodalmunk legjobb
teljesítményeinek megismertetését.

Üdvözléssel

Józsa Mátyás, nagykövet
(A Bulletin a HKK-ból kikölcsonözhető)

REGÖSEINK SZEREPELTEK...

Május végén Regöseink fölléptek a 137.
Argentín Cserkészcsapat meghívására a
Cena-Show de las Naciones keretén belül.

Kerekes Miksi kon-
ferál G-Foto

A magyarokon kívül még
a görögök, az olaszok, a
bajorok és a spanyolok
voltak meghíva. Ez a cser-
készcsapat kimondottan
gyerekek és serdülőkorú-
ak nevelésére fekteti a
hangsúlyt, a közösségi
valamint egyházi munká-
ból 45 év óta kiveszi a
részét. Az ilyen alkalmak

bevételeit pedig jótékony célokra fordítja. A
mieink e nemes célra összehívtak között is
bemutathatták bravúros tudásukat, és nagy
sikernek örvendtek! Gratulálunk! (HKZS)

A kis trupp megmutatja, mit tud G-Foto

Elégtétel Wass Albertnek...

Június folyamán új Wass Albert szob-
rokkal gazdagodott Magyarország Szom-
bathelyen és Gödöllőn.

Utóbbi városban a művelődési ház mel-
lett helyezték el az igazi szép műalkotást,
amely az író lelkét tükrözi. A város
több ízben megválasztott polgármeste-
re, Gémesi György, volt országgyűlési
képviselő a védnök. Nagy tömeg és haza-
fias szellemiség jellemezte a rendezvényt.
Sokáig kellett erre várni, de láthatjuk:
Isten kegyelméből minden lehetséges.

(Lukácsi Éva-erdélyi ma cikke nyomán HKZS.
Beküldte Tóth Gergely, Kalifornia. Köszönjük!
Szerk.)

Tökés László ref. püspök emlékebeszéde

Kiss Péter előadása

Foto Trixi

Május 20-án alkalmunk volt egy kiváló
előadást meghallgatni a Szent László
Kollégiumban, az "Irodalmi Társaság"
rendezésében. Ez alkalommal Kiss Péter
kollégánk adott elő "Bányászat Argen-
tínában" címmel, részletezve a "Bajo de la
Alumbrera" nevű rézbánya építését és mai
működését.

Ahogy az előadó kifejtette, az argen-
tínai államvezetőség már a XIX. század
közepén megállapította, okulva Bolívia és
Chile példáján, hogy "kár lenne az ország
bányakincseit hamar elherdálni, látván a
nagy hatalmak nyersanyag-éhségét". Ezért
olyan alaptörvényt hagytak jóvá, amely
fenntartja az állam kizárólagos kiaknázási
jogát minden, a föld alatt lelhető anyagra, a
terület birtokosától függetlenül. A törvényes
megkötések miatt igen gyér fémbányászat
volt az országban 1980 előtt. A nagy változás
e téren Menem államelnök idejében történt,
amikor életbelépett az új bányatörvény. Ez
adó- és gépiport-kedvezményeket biztosít-
ott a befektetőknek és megállapította az
egyetlen állami bányaadó mértékét, a hozam
piaci értékének a 3%-át.

Az előadó érdekes módon szemlélt-
tette ennek a bányának a munkáját és kiak-
názási lehetőségeit. Kifejtette, hogy noha
Argentína hasonló méretű réz-lelőhelyekkel
rendelkezik mint a szomszédos Chile, ná-
lunk is az a baj ebben a fejlesztésben, hogy
ércet adunk el és nem kész fémeket. Viszont ez
a bánya egyedül nem elég nagy arra, hogy
gazdaságos legyen melléje egy olvasztót
építeni. Ha nyílna a vidéken még egy ekkora
bánya, akkor ez már üzlet lehetne, megha-
ladva az évi félmillió tonna réztermelést.
A réz még mindig a legkeresettebb ipari
nyersanyagok közé tartozik. Az ára most
éppen ismét emelkedett. Fontos nem-
zetstratégiai lépés volna egy rézolvastó
üzem felállítása, de ez a nagy nemzetközi
konzerneknek nem érdeke. A politikusok
pedig sajnos sok mással vannak elfoglalva,
és az a lényeges, hazafias terv kivitelezése,
hogy egy ilyen vállalkozásba állami tőkét
fektessenek, eszük ágába sem jut.

A hallgatóság nagy érdeklődéssel köve-
te az értékes előadást, majd alkalma volt
betekinteni a számos képes folyóiratba,
fényképbe és ábrába, amiket az előadó kör-
beadott. (Keve Miklós)

Wass Albert: Én és az Isten

Nagy-nagy rémek üztek,
már mindent bejártam:
végső menedéknek
Istennél megálltam.
S lám az Isten nékem
sziklaszilárd vért lett,
gond meg nem találhat,
baj hozzám nem érhet,
mert az Isten nékem,
míg másnak csak támasz,
nekem menedékem,
végső menedékem!
Míg örömben jártam,
nem leltem meg Istent.
Rá csak most találtam,
hogy elveszték mindent.
Ilyenek vagyunk mi,
gyarló földi férgek,
úgy térünk csak Hozzá,
bánatok, ha érnek,
szertekusztált álmok,
széttépett remények.
Rátaláltam én is
szörnyű-szörnyű búban,
Atyai szavára
most, hogy rászorultam,
nagyon rászorultam.

Bói Gergely, 27 éves artista-művész bemutatkozik

Egy fiatal magyar artistának elszerződni
a **Cirque du Soleil**be olyan, mint egy szí-
nésznek meghívást kapni Hollywoodba egy
nagy filmgyárba. Gondolom, nagyon sokan
megismerték ennek a világhírű cirkusznak
egyik "utazó"-programját, a "**Saltimbanco**"
14 éve futó, monumentális műsorát,
amit 5 héten keresztül május közepétől
kezdődően Buenos Airesben hatalmas sár-
rakban mutattak be.

Argentínában nagyon keveset tudunk
a mai cirkuszvilágról. Ha ismernénk sem
tudnánk elképzelni, milyen álomvilágot
épített ki egy művészcsoporthoz Québecben,
1984-ben. Egy új műfajt teremtett ki, ahol
egy vezérfonal, egy gondolat köré, színes
képekben, mint egy mozaikban vannak
összerakva a művészi mutatványok. Ma
egy hatalmas területen, Montréalban van a
tervező, szervező, kiképzőközpontjuk, ahon-
nan kormányozzák művészi műsoraikat. A
"Saltimbanco" műsorán kívül jelenleg 6
másik híres alkotás fut a világ különböző
helyein, óriási sikerrel.

A Saltimbanco több mint 60 művésze
között **Bói Gergely az egyetlen magyar.**

Sikerült öt 21 éves, magyar feleségével
ebédre meghívni hozzám (*képeket lásd a
Mi Történtben, a 11.o-on. Szerk.*). Milká-
tól tudtam meg, hogy férjét a Cirque du
Soleilben nem az aránylag közepes fizetés,
hanem az emberi, erkölcsi normák, szellemi
értékek vonzzák. A művészek hónapokig
tartó turnékon vihetik magukkal felesé-
güket, sőt kiskorú gyermeküket is, akiknek
az ellátását és tanítását a Cirque vállalja, és
az artistáknak a legjobb és teljes biztosítást
nyújtja.

Beszélgésünk folyamán azt is meg-
tudtam, hogy Budapesten van egy híres
Artistaképző Intézet, ahonnan Geri 1997-
ben, mint "Okleveles Művész" került ki.
Utána - a gyakorlóév alatt - másik 10 volt

tanfolyamtársával együtttest szerveztek, és
izgalmas számokkal felléptek az ország
több városában, sőt külföldön is.

Érdekes fordulat következett be életük-
ben, amikor 1998 végén Szent Pétervárott
a "Fiatalkok Cirkuszfesztiválján" felléptek
az "oroszhinta"-számmal. A nézőközönség
között a Ring-Ling amerikai cirkusz te-
hetségkutató kiküldöttje ezt a fiatal tizes-
csoportot 2 évre leszerződtette. Boldogan
elfogadták és bejárták a Ring-Linggel egész
Észak-Amerikát. A 10 fiú közül Bói Gergely
és másik 3 társa 2000-ben hazatért Magyar-
országra. Ők négyen tervezték és alkották
meg a később nagy sikert elért "Wheel of
Death" (halálkerék) mutatványukat.

A **Cirque du Soleil Gerit 2004-ben
fedezte fel**, a Magyarországon, a Fővárosi
Nagycirkuszban megrendezett Nemzet-
közi Filmfesztiválon. Ezen a Fesztiválon
saját alkotásával, a "Halálkerék" valóban
halálosan veszedelmes számával a "Rend-
kívüli"-díjat nyerte el. Az előadást követő
díjkiosztó ünnepi vacsorán kereste fel a
Cirque du Soleil megbízottja és meghívta
egy 6 hónapos próba-kiképző programra
központjukba, Montréalba. Láthatjuk, hogy
nem akárhonnan, véletlenül választják ki
az igazi artistákat. Montréalban 6 hónap
alatt az igazgatóságnak és a művészeknek
alkalmuk van megismerkedni egymással.
Csak ez után dönthetik el, hogy alkalmasak-
e az együttműködésre, és Bói Gergelyt így
szerződtették a Saltimbanco-programba.
Ezzel a csoporttal mutatkozott be Mexikó-
ban, Chilében, Argentínában és júliustól
kezdve Brazíliában. A Saltimbanco-című
programot az év végén, 14 év sikeres turné
után beszüntetik. 2007-től kezdve a csoport,
és remélhetőleg Gergely is egy teljesen új
alkotással fog bemutatkozni a világ valame-
lyik részén. Valamikor, valahol - biztosan
viszontláthatjuk! (Bonczos Zsuzsa)

KÖZGYŰLÉS

KÖZGYŰLÉS

KÖZGYŰLÉS

Beszámoló a Hungaria Magyar Egyesület évi rendes közgyűléséről

A május 27-re szóló meghívón található
tárgysorozat így hangzott:

- 1./ A jegyzőkönyv hitelesítésére két tag
kijelölése.
- 2./ A 2005. december 31-én végződő év
mérlegének és a könyvvitel egyéb okmá-
nyainak a bemutatása.
- 3./ A Vezetőség tagjai munkakörének
tárgyalása.

Más szavakkal az utolsó pont úgy
értelmezhető, hogy a mondat a 2005. év
jegyzőkönyvének a felolvasását jelenti.

Helybeli törvényeknek eleget téve zaj-
lott le idén is a kötelező évi Közgyűlés.
Unottan nézzük az órát, el lehet-e már
kezdeni? Bosszankodunk, hogy abba
kell hagyni a kellemes korai *aperitívó-
zást*. Azonban nézzük az érem másik
oldalát. Harmincan voltak résztvevők.
Szép szám, ugyanis a megjelent tagtársak
száma szinte hőmérője az Egyesület élete
iránt kimutatott érdeklődésnek. Milyen
nagyszerű, hogy még ennyien vannak,
akik kíváncsiak! Milyen öröm, hogy nem
volt jelen semmiféle hivatalos ellenőr, és
ezért magyar nyelven hallhattuk a hallani
valókat.

Kellemes meglepetés volt - a tárgy-
sorozaton kívül - egy fiatalember rövid
beszámolója az ún. Ifjúsági szoba című
regényről. (Valóban, a szoba születése

regénybe illő!) Továbbá öröm volt szé-
pen csengő, dinamikus hangon hallgatni
az anyagi jelentést, amely nem csak ne-
gatív adatok halmazából tevődött össze.

b.-j.: Pappné Ráczi Zizi könyvelő, Zöldi Márton
elnök, ifj. Zaha Sándor titkár Foto Trixi

Igaz, a tagdíjak összege nem elegendő az
Egyesület fenntartására, de az is milyen
jó, hogy a hatalmas kötelezettségeket
(szolgáltatások, gáz, villany, adók, tisz-
tántartás, stb.) van miből fedezni! Sok-sok
év után először lehetett jó hírt hallani a
BAME-ről!

Jött a tárgysorozat fentemlélt harmadik
száma: a Jegyzőkönyv. Sokszor elhang-
zott a kérdés: Mit is csinál a Hungaria?
Fordítsuk meg a kérdést: **mi volna, ha
nem létezne a Hungaria?** Hála Istennek
még létezik, és létezéséről olyan pompás
jegyzőkönyv született, mint amelyet
harmincan hallhattunk! A bevezetés sajnos
mindig szomorú: tiszteletadás azoknak,
akik már végleg elköltöztek. Ez is az
élethez tartozik. De ez után következett
a zamatos felsorolás: vívók, cserkészek,
Zrínyi Ifjúsági Kör, márciusi és októberi
megemlékezések, cserkészbál, regösök,
külföldről érkező vendégek megszólal-
tatása, parázson vagy sütőben sült hús-
hegyek fogyasztása (*asado* és *disznótor*),
karácsonyi vásár, az újév köszöntése, a
Hungaria Könyvbarátok Köre pontos,
részletes és tanulságos beszámolója (*l. a
8.o-on. Szerk.*), stb.

Hála Istennek még létezik a Hungaria.
És ami a Közgyűlés illeti, éljen az ilyen-
fajta bürokrácia!

Gemer (Demes Sanyi) beszámoló Foto Trixi

Lomniczy József

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

El kell mosolyodjunk ezen a megszólításon... És talán még inkább, ha spanyolul mondanám: "Estimados Señoras y Señores". Miért? **Kiment a divatból!** Igen bizony, szép lassan *kiment*. Mi ment ki? A *tisztelet*. Emlékeztek még arra, hogyan köszöntötte egy fiatalember felesét, vagy idősebb barátját: "Tisztelet, kedves bátyám"? A kommunizmus alatt a "hölgyek-urakból" lettek "elvtársak", itt pedig "compañero"-k. Aztán lassan elmaradt az "elv", és a főnök sem egészen úgy viselkedett, mint egy "compañero".

Egyszóval: a mai megszólításból elmarad a tisztelet, a megszólítottból elmarad az "elvtárs", de szerencsére még tart a "Hölgyeim és Uraim" – bár ezt sem tudjuk, meddig...

Tehát: Kedves Olvasóim!

Egyszer már megírtam, hogy rovatomnak, a "Mi történt?"-nek célja részéről, hogy írással jobb kedvre bírjalak benneteket. Legalábbis mosolyogjatok a sok morgás és panasz közepette. A mitológia szerint a *reménység* repül ki utoljára az amforából. Ebbe a szellembe kapaszkodik – pislogva - a *humor*. Kérem a jó Istent, hogy bennünket ezek a jókedvű szellemek soha ne hagyjanak el...

Ezek utána előveszem a naplomat, hogy sorra vegyem mi történt az utolsó és a jelenlegi lapzárta között. **Hírlapról** lévén szó, feladatom nem könnyű. Olyan sok minden történt még május folyamán, amiről mindenki hetekig beszélt, hogy ma már ezek az események inkább **emléklapba** valók, mint hírlapba!

Kezdem, argentin **valódi Nemzeti ünnepünkkel, május 25-tel.** Reggel 10 órától, hazafias érzéstől fűtve, a televízió mellett részt vettem az ünneplésben. Ezen ne mosolyogjatok. Komolyan mondom. Nem értem meg azokat a bevándorlókat, akik 60 év után nem érzik magukat argentinak és nem hálásak ennek az országnak, ahol a nagy világháború után befogadtak bennünket. Végig imádkoztam a katedrálisban a **Te-deum, hálaadó misét.** Bergoglio érsek csodálatosan prédikált a Máté evangélista által leírt "Boldogok"-igék alapján. Elnökünk és felesége elől, mögöttük az ország vezetői, mind sötét ünneplő öltözetben hallgatták a prédikációt. Megható, valódi *ünnep* volt a Katedrálisban. Imádság egy testvéri, közös nemzetért, hazáért. Elhittem, reménykedtem.

A Plaza de Mayón óriási, lelkes, fegyelmezett, zászlókat lobogtató, éljenző tömeg fogadta az országot vezetőit. Minden elismerést megérdemel a rendezőség, mert ilyen jól beszervezték tömeget még soha nem láttunk május 25-én! Ebben az ünnepi hangulatban *egy vödör hideg víz nem józaníthatott volna ki jobban*, mint elnökünk választási propaganda-szózata. "**Kövessetek engem!**" Ezt már hallottuk valahol... valamikor... "Mi vagyunk a legjobbak, legigazabbak". Ezt is olvastuk Rudyard Kipling A dzsungel könyve című művében, ahol a majmok királya így kiált összegyűlt híveinek "Mi vagyunk a legszebbek, a legjobbak, a legokosabbak. Mindannyian ezt mondjuk, tehát *igaz*."

Figyelem!

Az idei Cserkészbal augusztus 26-án lesz (arról majd csak a szeptemberi számban fogok beszámolni.) El ne mulasszátok ezt a ritka alkalmat találkozni rég nem látott barátokkal! Érdekessége, hogy az elsőbálos lányok között megismerhetünk 4 olyan ifjú hölgyet, aki nem itt született és él, de szülei annyira értékelik az itteni "magyar baráti légkört és összetartást", hogy lányikkal is meg akarják ismertetni. Elárulom a titkot: Benedek Dóra és Benedek Anna, (Benedekné Marika unokái Budapestről), Dóry Kinga (Lomniczy Józsi és Letti unokája Németországból), Luraschi Bea (Földényi Ottó és Zsuzsa unokája Ausztriából). Ha mindez nem elég izgalmas, akkor azt is elárulom, hogy a bálón, az elsőbálosok családja is részt fog venni. Bizony! Jönnek egyenesen Európából!

Ma nem búcsúzom!
Találkozunk júli 22 és júli 23-án, a Néptáncfesztiválon!
Hívd meg barátaidat.
Én viszek sokat!

Bizonyságtétel

Czanyó Pétertől kaptam egy biztató beszámolót egy egészen más Május 25 ünnepről. Résztvett immár negyedszerre a hagyományos 10 km Maraton-Futásban Palermóban, ahol kitűnő eredménnyel, 1 óra 2 perc alatt ért a célhoz. Csodálatos teljesítmény egy 3 évvel ezelőtt súlyos tüdőrákkal operált fiatallemberről. Három év kitartó edzés és mély hit eredménye ez. Olvassátok el Péter saját tollából Hírlapunk spanyol részének 2. oldalán ennek az élménynek meghatározó és tanulságos leírását.

Örömhír - Beszámoló

3 "testvér" élvezi Párizst, háttérben a montmartre-i Sacré Coeurrel (FOTO Bonczos)

Szerencsésen elindultak és már vissza is érkeztek európai villámútjukról Lomniczyné Letti és leánya Zaháné Alexandra. Örömhír, mert utolsó percig nem tudták, hogy felférnek-e együtt a repülőgépre – és azután az átszállásnál tovább jutnak-e... Nem csüggedtek, elindultak és a végén minden a várhatónál is jobban sikerült. Párizsba készültek egy családi, 3-generációs közös kirándulásra.

Kedélyes párizsi kávézás a "La Comédie" előtt (j.-b.: Letti, lányai Paulette és Alexandra, unokája Eszti)

Nem ugyanaz Párizst egyedül meglátogatni, vagy úgy, mint Letti: Egy fiatal mama együtt két asszonylányával, Alexandrával és Paulette-el (aki Németországban él), meg egy Párizsban tanuló unokával, Eszttivel!

Láttam a fény-képalbumban Párizst ragyogó napsütésben, és láttam a Notre-Dame, az Arc de Triomphe, a Tour Eiffel, a Louvre lépcsőin, vagy a Szajánán sikló sétahajó teraszán 4 ragyogó, kacagó szőke nőt. Láttam a hölgyeket kávézni a Café "La Comédie" előtt, (lehetőség, hogy Eszti üres óráiban itt pincér?). Láttam Lettit a 420. lépcsőfokon, amint a Notre-Dame tetejéről éppen lefele szökődéssel kétszer operált csipőjével. Valamikor már megírtam, hogy nincs az a vitamin, vagy hormon, ami úgy "fiatalít", mint a jókedv és a jókedvű fiatalok társasága. A **jó kedély** pedig - ragályos. Lásd a mellékelt ábrákat...

Túnel del Tiempo Táncestély

A Zrínyi Ifjúsági Kör (ZIK) ösztöndíjbizottsága május 20-án újból megrendezte a már tavaly nagy sikert aratott "Túnel del Tiempo" táncestélyt. A siker ez alkalommal sem maradt el. Több mint 120 vacsorajegyet adtak el, egy asztal sem maradt üresen. A ZIK-diákok kedvesen és gyorsan szolgálták fel a mamák kitűnő főztjét, finom pörköltet galuskával és almás-tésztát. Vacsora után a nagy terem egy része átalakult táncteremmé, ahol hangulatos világítás, színes léggömbök és vidám zene hangjaira mindenki táncra perdült. Fialatok és nem egészen fiatalok **jól mulattunk együtt!** Nem is kifogásokok semmit, de egy pár anyai jótanácsot (bár senki nem kért meg rá) mégis talán elfogadnának a szervezők. A vacsorához a zene halk és dallamos kellene legyen. A tánchoz viszont változatosabb keveréke az újnak-réginek, és brazilnak. A jövőben a meghívókon talán szerepelhetne, hogy megjelenés "sport elegante" vagy "elegante", mert ezzel a Hungária-nívóját emelnétek, egyben tágulna a kör, amelyben nemcsak a ZIK fiatalok szülei, hanem az Ösztöndíjak Támogatói is szívesen részt vesznek.

VÁRJUK
ADOMÁNYÁT!
Z.I.K.
ÖSZTÖNDÍJ-
BIZOTTSÁG
Zaha Alexandra
4794-4986

Jó kedély és optimizmus a jelszava a híres «Cirque du Soleil» cirkusznak

Mindenki dicsérte, de semmi kedvem nem volt megnézni. Nem szerettem a cirkuszt, féltettem az artistákat és sajnáltam az állatokat. Leányom azzal bírt rá, hogy az unokáimmal együtt nézhetjük meg - és nincsenek állatok. Szerencsére elfogadtam június 1-re ezt a drága ajándékot. Teljesen más, mint amit mi ismertünk "cirkusz" néven. Nem ijesztgetésre és az idegek felborzolására fektetik a súlyt, hanem **színes képekben, kitűnő zenével egy álmvilágot**, szépet mutatnak be az álmélkodó nézőnek. Egyik csodából a másikba ragadnak. A 60-tagú nemzetközi művészcsoport között **felfedeztünk egy magyar művészt, Bói Gergelyt.** Mulatságos véletleneknek köszönhetem, hogy megismerkedtünk vele. Az előadás után nagyon kedvesen megkeresett bennünket és végigvezetett a háttérben, gyakorló termeken és öltözőkön át. A közös nyelv a "Cirque du Soleil"-ben az angol. Geri boldog volt, hogy végre magyarul beszélgethetett velünk, és egyetlen szabad napjukra elfogadta meghívásomat egy ebédre. Aranyos, fiatal (21 éves) feleségével jöttek el hozzám. Bói Gergely élete és pályafutása érdekes történetét, egy előttünk eddig ismeretlen világot ismert meg velünk. (1. lapunk 10. oldalán. Szerk.).

Bói Gergely és felesége Milka (FOTO Bonczos)

Bécsben meghalt 83 évesen az 1923. május 18-án Erdélyben (Dicsőszentmárton) született híres zeneszerző, Ligeti György

Június 12-én halt meg. Érdekes véletlen, hogy június 5-én, a Mozarteum rendezésében a Colónban a Cseh Filharmonikus zenekar Ligeti "Lontano" című művével kezdte el koncertjét. Nem vagyok az avantgardista második világháború utáni zeneszerzők lelkes híve, ezért némi aggodalommal vártam a behirdetett zeneművet. Előítéletem ellenére csodálatlalt és bámulattal töltött el ez a darab. Érdekes, szép - tetszett. Ismeretlen szférákba, magaslatokba, sűrített hangba mért vagy olvaszt be. Olyan, mint a modern festészet. Ha többször nézed, vagy ez esetben, **ha többször hallod, akkor tetszik és felelem. Nem tart igényt arra, hogy megértsed.** Ligeti György zenei pályafutása alatt nagy sikert ért el. Mindig büszkén vallotta, hogy Erdélyben született, magyar-zsidó családból. A II. Világháború alatt a nemzetiszocialisták, utána a kommunisták keserítették meg az életét. 1956-ban Budapesten részt vett a forradalomban, ahonnan áruhában, egy vonat tetején sikerült elmenekülnie Kölnbe. Élete utolsó 50 évét Bécsben töltötte és szerepelt majdnem minden nyugati főváros hangversenytermében.

Haláláról a közelebbi adatokat családja nem tette nyilvánossá. Tény, hogy Ligeti már 80 éves korában tolszóéken járt. Ausztria Bundeskanzler Wolfgang Schlüsseltől Európa „új zenehangjának” minősítette, mivel számos díj birtokosa volt: Praemium Imperiale, Balzan-díj, Ernst-von-Siemens-Musikpreis, és az Unesco-díj (96).

Ligeti már 1939-ben szimfóniát komponált, a magyar zenét is tanulmányozta. Budapesten 1950-56-ig működött mint zenetanár (összhangzattant és zeneszerzést tanított). Az 56-os forradalom után Bécsben dolgozott, majd a Westdeutscher Rundfunkban Kölnben, mint szabad társ az elektronikus zenében. A nagy zenekarra komponált Atmosphères (1961) c. darabjával lett világhírű. A Stockholmi Zenefőiskolán volt vendégprofesszor, valamint Berlinben is. 1973-1989 zeneszerzést tanított a Hamburgi Zenefőiskolán. Híres a Stockholmban 1997-ben bemutatott operája „Le Grand Macabre”.

Jellemzők Ligetiben a hangzástér szerzemények, ellentétben a szeriális zenealkotásokkal. Munkatársa lett olyan avantgarde zeneszerzőknek, mint Boulez, Stockhausen és Nono. Schönberg alkotótechnikáját tökéletesítette, a melódiát és a ritmust a hangszínek változása emeli teljes művészeté.

AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

2005: Alapító Fővédnök: **Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**

Alapító Védnökök: Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móri Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005. folyamán kronologikusan bejött adományok: Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László. *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*

2006-ban eddig bejött adományok:

Rubido-Zichy Hohenlohe Senta
Dr. Némethy Kesserű Judit (USA)
Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa
Móri Istvánné

Erdődy József
Dr. Farkas Ferenc
N.N.
Gorondi István és Edith

Az Argentinai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

FIGYELEM!
NAGYSZABÁSÚ CSERKÉSZBÁL
AUGUSZTUS 26-ÁN, A HUNGÁRIÁBAN

Belépő, vacsorával és asztalfoglalással (8 és 10 személyes asztalok):
Augusztus 21-ig \$ 50. Utána \$ 70
Belépőjegy, vacsora és helyfoglalás nélkül:
Augusztus 21-ig \$ 20. Utána \$ 30
Ifjúsági belépőjegy (21 éves korig) \$ 10. A helyszínen \$ 20
Megjelenés: hölgyek estélyi ruhában. Férfiak szmokingban v. sötét ruhában
A jegyek kaphatók: Lomniczy József, Quintana 308 - 4812-6970
Hungária: Zumpf Gusztáv, Pje. Juncal 4250, Olivos - 4799-8437
További fölvilágítás Zomboryné Kati 4792-6168

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET
Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144

Elnök: Zöldi Márton - mzoldi@dls-argentina.com.ar
Vezetőségi gyűlés minden szerdán este 9-kor

Titkárság: Zumpf Gusztáv: Keddtől szombatig 18-tól 21.30-ig. Vasárnap 12.30-tól 16 óráig. Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig. Szombat-vasárnap ebéd és vacsora. Asztalfoglalás 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar

DÖRY ELENA (Ilcsi)

Társas és egyéni utazások - repülő és hajójegyek
szálloda foglalás kül- és belföldön
esküvői ajándék listák

Hívjon: 4812-5564 Fax: 4812-3239
elenadory@hotmail.com

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor
Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal

Gador
Al Cuidado de la Vida
http://www.gador.com.ar
PRESENTACION: Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

SUSANA SEBESS

Viajes Corporativos
Viajes de Placer
Eventos y Convenciones

FURLONG-FOX

Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 - C1009ABU - Buenos Aires, Argentina
Tel. (54-11) 4108-3220 - ssebess@furlong-fox.com.ar

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentinai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő:
Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
http://epa.oszk.hu/amh
www.hhrf.org/amh www.lamoszsz.hu/amh

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

**"Kiművelt emberfők
által tenni nagy
nemzetté a magyart!"**

**Dres. Constantino
Miguel Alitisz y
Silvina Laura Loria**
abogados
Libertad 480 2º piso,
en el horario de 14 a 18 hs.
4382-2990 y 4382-4895

Valeria De Pataky
Lic. en Psicología (UBA)
Jóvenes y adultos
Consultorio 4787-1793
155-046-5214

Lic. Eva Barnaky
Psicóloga (UB)
Logoterapeuta
Belgrano 4541-0314
Palermo 4822-2865
eva.proasi@mail.salvador.edu.ar

**Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martin Puricelli**
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
4823-9347 4953-9959

**HKK HUNGÁRIA
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK**
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként
19 - 21 óra. Hungária Egyesület
1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írárok nem fejezik ki
szükség szerűen a szerkesztő véle-
ményét, és azokért minden esetben
szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem
örzünk meg és nem küldünk vissza.
Javítás jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és
e-mailen beküldött írárok a közlés-
nél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj
befizetése után közlünk.

Esta edición fue impresa en
IMPRENTA ALFA BETA S.A.
4522-1855

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekemartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - matias@noblegrain.com (54-11) 4131-7136

REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGŐS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@xlnet.com.ar

CORAL HUNGARIA - sylvialeidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

WILDEI MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjlm@yahoo.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTINAI MAGYAR KATOLIKUSOK EGYESÜLETE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@hotmail.com

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTINAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@aol.com

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMÉI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Sargento Cabral 851, 1º A (1059) Buenos Aires Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTINAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capiulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@aol.com

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinoli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 - filipanicliliana@hotmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

APRÓHIRDETÉSEK - CLASIFICADOS

Publicite su búsqueda o servicio a costo reducido
\$ 20.- por renglón por mes, o \$ 150.- anual, únicamente con pago anticipado

Informes en nuestra administración: 4711-1242

Tortas húngaras: Recetas Sra. de Bakos - Tel. Pablo 4799-34820
G-FOTO fényképész, rendezvények, bálók, esküvők, 4796-1392
15-5726-1192 - gery@fibertel.com.ar (Kiszely Gergely)
Baby-sitter - Kerekes Cili, Tel. 4837-0161 o 15-5420-1543

Szeptemberi lapzártá: augusztus 10

Anyag és hírek beküldésére: 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com